

Muhsin Demir

- Őirler -

Yayın Tarihi:

10.12.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Afro Vanlı Sevişmeyi Bilmez

Bir ihanetin vicdanına sığınıyor köklerim
Kendimi yeniden tanımlıyorum
Üst kimlik arayışım karasal iklimlerde çözülüyor
Soğuk ve zalim bir coğrafyada sadece üşüdüm
Sadece üşüyorum
Sadece
Doğu Ekspresin çift kişilik odasında başımı cama dayamadım hiç

Afro Vanlı sevişmeyi bilmez

Yüz hatlarımın belirgin olmadığı bir karede rastlıyorum kendime
Kalabalık bir ortamda saf dışı edilmiş gibiyim
Herkes gülüyor
Bir karede rastlıyorum kendime saf dışı edildiğim
Herkesin güldüğü
Herkes ihanet ediyor
Herkes elinden geldiğince ihanet ediyor
Herkesin elinden ihanet geliyor
Herkesin eli ihanet
İstihbarattan bir arkadaş anlatıyor gibi dinliyorum
Dinliyorum gibi
İstihbarattan hiç arkadaşım yok

Afro Vanlı sevişmeyi bilmez

Çeşitli ihbarlar doğrultusunda pusuya düşüyorum
Alt kimliğim yere yatırıyor beni
İki elim ensemdedir
Bir ihanetin vicdanına sığınıyor köklerim
Kendimi yeniden tanımlıyorum
Küçük hayatlar ölünce yalnızca ölmüş olurlar
Ve sevgilim afro Vanlı sevişmeyi bilmez

Muhsin Demir

Ağır Başı Şehir

Çok üstüme gelme
Ey ağır başlı Şehir
Bilirsin gitmelerle yođrulmuŐum
Senden de giderim...

Kasırğa olurum
Bacalarından aralıksız tüten dumana
Tozunu toprağından alır
Havana katarım
Trafiğini felç eder
Yayalarına göz açtırmam
Çok üstüme gelme
Ey ağır başlı Şehir
Senden de giderim...

Başındaki karı eritir
Lekelerim ihtiŐamını dağının
Murat'a bent olur
Sulara gömerim caddelerini
Cinayeti olurum sokaklarının
Arındıracak bir tufandan da yoksunsun artık...

Çok üstüme gelme
Ey ağır başlı Şehir
Elini bırakırım
Kör, sağır, dilsizden medet umarsın...

Çok üstüme gelme
Ey ağır başlı Şehir...

Aslında ben sadece giderim
Hep giderim
Herkesten
Her Őeyden giderim
Çok üstüme gelme
Senden de giderim
Ey ağır başlı Şehir...

(Ağrı)

Muhsin Demir

Ağla

Ağla ocuk kirlendikçe ağla
Gözyaşı temiz tutar yüreği ağla
Ağladıka beni hatırla ağla
Hüznün doruklara varınca ağla
Anımsa beni ağla
Geldi geçti deyip ağla
Şevdi geçti, serden geçti
Öldü geçti deyip ağla
Bu da geçti ağla
Ağla ocuk mutlaka ağla

Muhsin Demir

Ah Şaryam

Ah Şaryam
Demedim mi?
Üzecekler seni
Kıracaklar
Dökecekler demedim mi?
Sen de beni dinleyeceksin
Olgunlaşacaksın
Bir gün öleceksin demedim mi?
Avuç içlerinden öpeceksin
Avuçlarım içindeymiş gibi öpeceksin
Demedim mi Şaryam?
Bir çiçek
En verimli artığıdır toprağın
Olgunluk sevdiklerinin.
Ne sandın be gülüm
İnsan yanmadan pişer mi?
Ateş köz olmadan biter mi?

Muhsin Demir

Ah Şaryam II

Sokağın başında korkakça
Bağrımda bir demet Şarya
Geri dönmek sivri bir aydınlığa
Ya da yürümek açık uçlu karanlığa
Üstadım!
Düşmüşüm ölü bir kadını sevmenin günahına
Harama bulanmış bir yalnızlığa
Başı Şarya sonu Şarya

Muhsin Demir

Ama Gözlerin

İnan ben de meraklı değilim geceyi üç etmeye
Gündüzü hiç etmeye
Ama şu gözlerin...

Muhsin Demir

Anlamsızı

Kalbim tok sesler çıkarmıyor artık
İçimde sahte bir yaşamak
Kimseye kapı deliğinden bakmıyorum
Güneş kendini kavuradursun
Filizlenen namerttir bir avuç suyun hatrına
Kök salarsam gül rengi topraklara vurun boynumu
Yeni yolculuklar eski yollardan ibarettir
Adımlarımla anlaşılamıyorum
Hep tanıdığım yerlere götürüyorlar beni
Çocuktum da diyemiyorum
Doktrinlerle çevrildiğim bir çağda insan olduğumu unutmuşum
Günlerdir kalbimde pıhtılaşan kanı duyuyorum
Belki de artık insanım
Ve daha dün öldüğümü anımsıyorum
Hoyrat düşlerden geldi bunlar başıma
Bir fahişenin sigara dumanına aldanmadım
Sığmadığım şehrin tepesine varıp ağız tadıyla küfretmedim
Devrimler kan lekesini kanla çıkarırdı
Kanım o kadar kutsal akmadı
Yaralarım toplumsallık yamalayamadım
Ağrılarımı nefesi kuvvetli bir üfürükçüye bırakabileceğime
Ve heykellerin bileklerini kestiğine inandım
Genç warther e selim e o kadar inandım ki
Ölürken acı duymamış olmalarını diledim
Ya bir toprağa filiz olacaksın
Ya da bir filize toprak
Galiba ben ikisi de olamadım
Sular altında kalmış bir kent gibi anılarım
Konuşmak için ağızımı açsam ciğerlerime su dolacak
Ki sesime ben de anlam veremiyorum
Ayrıntıları bir bir atlamak için arkama bakmadan koşuyorum
Denedim, ufukta bir halt görünmüyor
Martılar şiirselliğini kaybedeli çok oldu
Şimdi bekleyişler, çağdaş sözcüklerin namlusunda
Bir bir katledilmekte, aşk gibi
Yangın yeri coğrafyalarda yanmak, usta sevdaların harcıdır yine de
Bedenlerini çağdaş kuyularda yıkayan insan kardeşlerim: bu çağdan men edildim
Belki çağdaş olmayan bir kuyu bulurum küllerime
Belki ölürüm çağdaş bir kuyunun başında susuzluktan, anlamlar değişir
Arkamda bir ceset bırakmış olurum, kül rengi
Birkaç da küfür, yalnız dostlarımla bildiği
Aşksa toprakta yürütmeye çalıştığım bir gemiydi, kimsenin bilmediği
Belki bir fetih hareketi
Fakat tarih bu kadar hassas değildi
Tozlanmak kitaplara mahsus bir eylemsizlik değil
İki nesil sonra mezar taşındaki en yabancı isimlerden olacağım
Anlam bulamadığıma bu kadar içerlemeyeceğim belki
Belki anlamlar hiç olmadı

Muhsin Demir

Annem Ağıt

Annemin mırıldandığı her şarkı ağıda çalardı, ağlardım
Niye bilmiyorum; ağlardım
Annem yemek yaparken ağıt yakardı
Çamaşır asarken
Evi süpürürken
Annem hep ağıt yakacak bir şey bulurdu
Annemi hep ağıt yakarken bulurdum
Annemi her bulduğumda ağlardım
Ben ağlardım annem bilmezdi
Bilseydi bir daha ağıt yakmazdı

Muhsin Demir

Annem Hepdua ve Gözkapakların

Gözkapaklarından öptüğümden beri
Den beri gözkapaklarından öptüğüm
Kimsenin gözkağı öpülesi değil
Gözkapakların değil kimsenin
Sana putlarımı emanet ettim
Putlarımı sana
Putlarımı yık
Putlarımı yıksana
Ne dualar heba etmiş annem
-Vatan aşkından edilen beddualar meşrudur
Vatan aşkından gayrimeşru dualar ediyorum
Öpülesi gözkapakların kara parçası
Yine gayrimeşru slogandır gözkapaklarında büyüme
Gözkapakların kara parçası
Vatan aşkı
Meşru beddualar
Annem arkamdan hepdua eder
Annem ne dualar heba etmiş

Muhsin Demir

Arada Uğra Sevgilim

O gün hiç uyanmasaydım Şayet
Hayata büyük bir misilleme yapmıŐ olacaktım
Mutlu uyumanın böyle bir anlamı var
Uyanmasan kazanıyorsun
Kambur geçen ęeyrek asra rağmen mutlu ölüyorsun
Ya da uyanıp kaybetmeye devam ediyorsun
Bir ęeyrek asrın daha hükümranlığına boyun eğiyorsun
Ki hayat
İkinci ęeyrekte oynar en büyük kozlarını

Sen yine de arada uğra sevgilim
Belki denk getirir mutlu lrz

Muhsin Demir

Ardından

Ardından bütün kuşlar havalandı
Meğer her şey, herkes
Gitmek için seni bekliyormuş
Ben de yeltendim
Topladım kitaplarımı
Fakat nereye gidecektim
Yeryüzünün hangi köşesi en ücra?
Bulduğum yer dedim tereddütle
Bulduğum yer
Öyle ya; en bulunmadığın yer

Ardından bütün söndü lambaları odaların
Kentin arka sokaklarından dolanıyor sakinleri
Caddeler vebalı
Kapılar kilitli
Bütün gün örtük perdeler gün ışığından solmuş
Seni sevmeğe başladığım yerde
Gitmeğe hükmediyorsun
Ardından gözüm seğiriyor
Gittikçe ufalıyorsun
Ardından yetişebildiğim kadar
Hüznünden öp kentimi diyorum
Hüznünden öp öyle git

Muhsin Demir

Artık Ağlamalı

Artık ağlamalı
Bir yerden başlamalı
Parasızlığımıza değil
Aşksızlığımıza da değil
Bazen kapı komşumuza
Bazen pek de yakın olmayan bir arkadaşımıza
Geçen mendil satarken gördüğümüz çocuğa
En bozuk paramızı verirken bile
Tereddüt ettiğimiz yaşlı teyzeye
Başlamalı bir yerden
Mesela dün bir çocuk ölmüş
Pek de kör olmayan bir kurşunla
Ağlamalı diyorum
Bir köşeye çökmeden
Yaşamadan sırtımızı duvara
Ağlamalı
Sağır kulaklara işittirecek şekilde ağlamalı
Öyle kuru kuru değil
En gür şekilde ağlamalı
Barikat olmalı döktüğümüz yaşlar
Her yaştan çocuğa
Yetmese de cebimizdekiler yüzü kırışmış teyzeye
Umut olmalıyız
Evine mutlak girecek aşı
Çocuk dediğin
Kendisi için almalı mendili
Bir çocuktan değil
Rastladığı ilk dükkândan almalı
Ağlamalı artık diyorum
Bir yerden başlamalı
En gür sesimizle
Bir köşeye çökmeden
Sırtımızı duvara yaşamadan
Ağlamalı
Artık ağlamalı...

Muhsin Demir

Aş/k

Hangi perdeyi aralسام
Hangi kapiya koşsam
Seni dünya gözüyle bir daha görsem
Kur şoku, enflasyon
Yeni zamlar kapıda
Sevişecek gücümüz yok
Seni dünya gözüyle bir daha görsem

Muhsin Demir

Aşk ve Cinsellik

Cinselliği aşka yormuş
Aşkı yalana karmış
Haysiyetsiz
Saçı dalgalıymış
Gözü renginden sevmiş
Endamı göklere çıkarmış
Bacak yapısı ilgisini çekmiş
Kalçayı hiç sorma
Göğsü hazzını kabartacakmış
Sığdıracak da bir ömrü
Beş dakikalık cinsel hazza
Bir ömre yayabilecek miymiş?
Beş dakikalık cinsel sevgisini...

Saçı kır olacaktı
Sakalı kirli
Bıyığı gür olacak
Gözleri ıslak
Burnu hafif şöyle olsaydı
Yürüdü mü etrafı inletecek
Vurdu mu oturtacaktı
E bir de kafes yaptırırsan
Hiç de fena olmazdı...

Şunun yaptığına bak
Ölçüsünü bile almış
Doksan altmış doksan
Ya da balıketli olsan
Tadından yenmezmiş
Anlamadım ki
Pirzola mıymiş neymiş...

Bütün bunlar yetmezmiş
Kalkıp bunun adına sevgi demiş
Yok arkadaş
Sen yatağını paylaşırsın en fazla
Gün gelir o da dar gelir
Ömür paylaşmak sana fazla gelir...

Muhsin Demir

Aşk ve Devrim

Devrim sonrasına saklar aşk kendisini
Aşk değimlidir hep sonraya erteleyen devrimi
Bil ki yok değildir
Yaşarken aşkı yapan devrimi
Yaparken devrimi aşka ulaşmadı mı?
Tadarak şahadeti
Ve aşkı yaşamadı mı?
Gözlerinde yatarken devrim özlemi
Devrim değil miydi?
Çizginin bir tarafına geçme eylemi
Ve aşk ve devrim ve o ince çizgi
Kâh aşkla devrimi tattık
Kâh devrimle aşkı
Velhasıl biz de yaşadık özlemi
Kâh aşka kenetlenirken
Kâh devrim yolunda yürürken
Ve biz de kulaç attık
Kâh aşk yolunda inerken
Kâh devrim yolunda düşerken
Diyeceğim şu ki
Ya aşka düşüp
Devrim türküleri söylemekle yetineceksin
Ya da devrime süzölüp
Aşka susacaksın...

Muhsin Demir

Avazımın Çıktığı Kadar ırgattım

Sabahın geceden koptuğu mavilikte
Nicesi ağıda çaldı türkülerimizin
Çatlamış dudakları ırgatların küfre yatkındır
Hiç kadın tanımadım
Öpünce yumuşasın kanayan yerleri
Birlikte kanar durur seviştikleri
Sabahın geceden koptuğu mavilikte terk ettim ırgatlığı
Usulca topladım tasımı tarağımı
Heybemde birkaç türkü kaldı
Birkaç da küfür bizim oralı
Vardığım her yerde heybemi karıştırdım
Sabahın geceden koptuğu mavilikte bir türkü çaldım
Sesimin ulaştığı her yerde ırgattım
Kavgaya karışmadım
Dilimin üstündeki küfürle ırgattım
Sabahın geceden koptuğu mavilikte
Bir dağın tepesinde
Avazımın çıktığı kadar ırgattım

Muhsin Demir

Ayrılığın Getirisi

Sonunda ayrılık üşüşür üzerine
Kar yağar en sıcak anlarına
Hırpalanır
Üşür
Sessiz sessiz titrer beynin
Hangi kabzaya sığdıracaksın
Bir ömürlük yalnızlığı
An geçmez
Takılı kalır bütün hasretler
Yüreğinin engebesiz patikalarında
Vardiyasını yitirmiştir artık
Geceli gündüzlü üstündedir karanlık
Çorak gönlünle beslediğindir
Şulak bir araziye dönen yanakların
Hicrana direnmek haddin değildir artık...
Askıya alırsın yaşamayı
Ve bir gün
Uzamış
Pasaklı saçlarını kemiriverirken parmakların
Yılların getirisi birikecek tırnaklarının arasında
Göz göze gelirken avucundakiyle
İnce uzun bir beyazlıktan ibaret olacak
Bütün farkındalığın...

Muhsin Demir

Ayrılıklar Yetersiz

Sonra gittin
Şehir böyle felaket görmemişti
Haber bültenlerinde halka yönelik çağrıların ardı arkası kesilmiyor
Galeyana gelmemeli
Bu kez sisteme kulak vermeliyim
Her gün gözümün kaydığı sokakta kaçak bir heykel
Heykelin her tarafından okunabilen anarşik iki satır:
"Sarıldın sen bana
Bunu hangi ayrılık açıklayabilir"
Şiren sesleri beynimi bulandırıyor
İtaatkar olmayan bir kararsızlıkla
Bir barikaatın arkasında
Tanımadığım insanların arasında buluyorum kendimi

Muhsin Demir

Az Şair

Yeni kelimeler türetilmeli

Eksik kalıyorum

Yeterince şair olamıyorum

Mesela senin avuçlarının içine çok sıradanmış gibi avuç içi denilmemeli

Muhsin Demir

Bana Canım Demeyi İhmal Etme

İğneyle perdeye tutturulmuş mavi
Gökyüzü karanfil bahçesi
Hava hiç bozmayacakmış gibi
Varsay ki böyle bir günün kıyısında
Bir yerlerde bana canım demeyi ihmal etmişsin
Ağlamak üzereyim

Muhsin Demir

Belki

Belki daha çok üşümeli
Daha derin titremeli
Belki daha çok
Daha çok sevmeli
Belki daha az düşlemeli
Daha çok düşünmeli
Belki ölümü aramalı
Ya da ölümsüzlüğü
Belki mutlak var olmalı
Seni yaşamak adına
Belki seni bilmeli
Tapmayı bilmek adına
Ya da insan olmayı reddetmeli...

Muhsin Demir

Ben Böyle Yenilirim

Kar yağıyor kente
Odalar buz
Dolaplar bomboş
Elektrik kaç zamandır kesik
İcra memurları kapıda
Ayaklarımı uzatıp
Seni düşünmekten gayrısı gelmiyor elimden
Yenildiğimi düşünüyorlar
Ve galiba haklılar
-Seviyorum seni
Bu benim
Modern zamanlarda yenilme biçimimdir
Oysa ben
Çok önceden böyle savaşırdım

Muhsin Demir

Ben Hala Seni Düşüyorum

(Habil, Kabil ve Sevgilim)

Çocukları öldürüyorlar bu dünyada sevgilim
Bu dünyada sevgilim
Çocukları öldürüyorlar
Topal Necmi de biliyor mevzuyu
Ben hala seni düşüyorum

Çocukları sevgilim bu dünyada
Dün gece bir çocuk doğdum
Sabaha karşı büyüdüm
Seni düşündüm
Topal Necmi de biliyor mevzuyu
Ben hala seni düşüyorum

Acılarımız nur topu gibi bir oğlan verdi
Bu dünyada sevgilim
Nur topu gibi oğlanlar büyümedi
Acılarımız
Acılarımız hariç
Ben hala
Topal Necmi de biliyor mevzuyu
Seni düşüyorum

Çocukları diyorum sevgilim
Ademin bir oğlu olgun
Diğeri topal Necmi
Biliyor mevzuyu
Aynı kaldırımında ağır aksak yürüyoruz
Ademin bir oğlu karşı kaldırımında
Ve genelde karşı kaldırım daha kalabalıktır
Topal Necmi ve ben ağır aksak
Bu dünyada sevgilim
Topal Necmi değil mevzu
Ben hep seni düşüyorum

Muhsin Demir

Beni Bir Yere Çağırıyorlar

Söz bulamıyorum sevgilim
Gitmeye hazırlanıyorsun
Gitme demeye yüz bulamıyorum
Yüzün yüzüme dönük
Avuçlayıp yüzüme süremiyorum
Güldüğün yerde kabuğumu soyuyorsun
Güldüğün yer girdap, yutkunamıyorum
Bin yıldan bu yana sevdiğim kadın Şaryasın diyemiyorum
Gözlerinin derinine indikçe
İçimde gizli bir suç örgütünün dağıldığını görüyorum
Bir şairin öldürüldüğüne tanık olmadım
Şair oluyor kalabalığın ortasında kurşuna diziliyorum

Kelimelerin arkasından çıkamıyorum
Sıyrılabilsen şayet
Devirdiğim bütün tümceleri ateşe verip kaçacağım
Böyle böyle bir dağ evi klasiğini bulaştırıyorum zihnime
Çok geçmeden kabulleniyorum
Dağ evi fiziksel bir tenhalıktır
Ya da dayatılmış toplumsal bir alçaklık
Alacakaranlık durumu, antrofobi, astazi...
Çılgın bir çıkış yapıyorum
Ruhumu bulutlu bir güne teslim edip
Salt bedenimle insanların arasına karışıyorum
Gittikçe ufalan göz bebeklerim
Uzağı yakını seçemiyor tedirginim
Beni bir yere çağırıyorlar
Gidesim var gidemiyorum

Muhsin Demir

Benim Tanrım Sizin Tanrınızı Döver

Biraz sev beni bu akşam
Kucakla yorgunluğumu
Az öteye bırak
Denizi kıyısına kadar takip ettim
Eflatun göz alabildiğine güzeldi
Öylesine çocuk
Öylesine çocuktum ki
Fırtınaların kopmağa başladığı yeri bulup
Oracıkta tütsü yakacaktım.
Söz vermişim
Bugün olmasa yarın
Mutlaka büyüyecektim
Ah! Kendi Tanrımı bulmasaydım
Sizin tanrılarınızla nasıl savaşıcaktım

Muhsin Demir

Bilge Zamanlar

Bilge bir zamandan geçiyoruz
Kolay kabul görmeyeceğiz
Biliyorum
Eûzu billahi mineş-şeytânirracîm
Fakat insanlar
Hangi kasabaya sığınsam
Bilge kalabalık
Yağmurlu bir ilkbahar günü
Ya da ne fark eder
Bilmem hangibahar günü
Başka bir dünya mümkün olmasa da
Başka türlü yaşamak mümkün deseydin
Hiç sesimi çıkarmasaydım
Birlikte yürüseydik
Başka türlü yaşamağa

Aynı bilge zamana kurban gitmişsin
Kentsoylu hayaller bulaşmış zihnine
Ah bilsen
Ne denli hükümsüzsün bugünlerde

Muhsin Demir

Bir Ayrılık Böyle de Bitebilir

Yıkılması bir ayrılığın sonundayım
Ya da sevdanın
Bundan sonrası ya sen gelmiyorsun'dur
Ya da ben gidiyorum'dur
Aynı halt işte
Bir ayrılık böyle de bitebilir
Ve bir ayrılık böyle biterse
Aşk hasta yatağında kıvranıyordur

Muhsin Demir

Bir Başka Aşka

Bir şair yetiştirecektim
Aşkın diliyle insanlığı anlatan
Yok arkadaş olmadı
Aşk yılanına
İnsanlık akalına kalmış
Dilim dönmedi
Kalemim boyun eğmedi
şair yönüm yetişmeden
Aşk gönlümü zehirledi
İnsanlık beynimi eldi
Ütopik olmaya da lüzum yok
Belki bir başka insanlıkla
Bir başka aşka...

Muhsin Demir

Bir ay Arası Geleceksin

En güzel gelişlerdir hani
Bir ay arası geleceksin
Defalarca tazelerim
Eskimesin
Bir ay daha koyar
stne şiirimi yazar
Yanına yatarım...

Bilmesem de bir çay arası geleceksin
şakaktan başlar son bilirsin
şaa sakala dökülür inatla
Velhasıl henüz erken
Bir ay arası geleceksin
Defalarca tazelerim
Gelmediğin her saat
Bir demlik yas dkerim
Eskimesin
Bir ay daha koyar
stne şiirimi yazar
Yanına yatarım...

Acizlik değil mi hemen koyuvermek
Ne güne duruyor
Ay, yıl, mr...
Bir ara geleceksin diye
Her ay arası seni beklemek
Ziyan etmeden geceyi
Bir ay daha koyuyor
stne şiirimi yazıp
Yanına yatıyorum...

Bir ay arası geleceksin
En güzel gelişi bahşedeceksin
Ben bir çay daha koyacağım
şen içip içip içimi ısıtacaksın
stne yazdığım şiirleri okuyacağım
Elini dizime koyup
Bir daha gitmeyeceksin...

Gelmiyorsun
Lanetler yağdırıyorum
Kfrediyorum soğuyan her bardağa
Snk suretine hakaretler yağdırıyorum
Pişman olup
Bir ay daha koyuyorum
stne şiirimi yazıp
Yanına yatıyorum...

Kesmediğim sakal
mrmden kısar
Yine de bir çay koyar
stne şiirimi yazar

Yanına yatarım...

Her demlik ömrümden kısıyor
Kesmediğim sakala kafa tutar gibi
Bir demlik daha döküyorum
Ömrümden ne gitti
Tam emin olamıyorum
Aman!
Demlik hesabı mı yaşıyorum
Bir çay arası geleceksin biliyorum
Bir çay daha koyuyorum
Üstüne şiirimi yazıp
Yanına yatıyorum...

Her geceye bir çizik
Bilmem kaç gecedir gelmemişsin
Ne minnet
Geleceksin
Elbet bir çay arası
Bir çay daha koyar
Üstüne şiirimi yazar
Yanına yatarım...

Tazeledim defalarca çayları
Eskiyen çok şey var
İnan
Ay geçer, yıl geçer
Ömür biter
Bir çay daha koyar
Yanına yatarım
Suretin yavaş yavaş kararır
Ay geçer, yıl geçer
Ömür biter
Bir çay daha koyar
Üstüne şiirimi yazar
Yanına yatarım...

Bir çay arası daha beni şafağa bağladı
Bir sayfa daha kalemimin ucunda ağladı
Gelmeyecek misin?
Bir çay arası
Çat kapı
Belki geçmiş anların hatırası
Ya da gelecek günlerin kaygısı
Atmayacak mı buralara seni
Herhangi bir rüzgâr
Herhangi bir çay arası...

Neredesin ey!
Zaman durmak bilmiyor
Kahrolası!
Ama yok biliyorum

Geleceksin bir çay arası...

Bir ay daha koyuyor
Üstüne şiirimi yazıp
Yanına yatıyorum...

Bir gün şafak sökümü
Saçı sakalı ağarmış görüp yutkunacağım
Hiçbir ay arası gelmeyeceksin
Güçlük çeke çeke anlayacağım
O günün akşamüstü
Bir ay daha koymaktan vazgeçeceğim
Son şiirimi yazıp
Yanına yatacağım...

Muhsin Demir

Bir ay! (borca)

Olsun demişimdir
Olsun
Akşamüstü bir arkadaştan beş lira almışımdır
Yahut mahalle kahvesinde borca yazdırmışımdır
Borca ay içilir mi?
Olsun demişimdir
Yahut pek ala içilir.
Ala olmasa da imişimdir
Olsun demişimdir
Borca gelen içilir
-başa gelen çekilir değil miydi o?
-sen kes sesini
Bu yoklukta neye gittin anlamadım
Oturur bir yerine iki çay ierdik
(Borca)
Battı balık çay içer
-battı balık yan gi...
-kes sesini. Kim aldı bunu içeriye?
Sistemi topa tutardık
Vergi dağılımı
Gelir seviyesi falan
Evde içilmeyen ayı da küresel sermayenin dışında tutardık
Çarkın dişleriyle oynar
Uygun bulduğumuz yere resmimizi izerdik
Olsun derdik
Olsun
Olsun da
Bunun ayı var sigarası var
Var da var
Bu yoklukta gidilmez ki canım

Muhsin Demir

Bir Delinin Hikayesi

Geçenlerde, insanlardan uzak, gecenin koyu saatlerinin birinde dar bir sokaktan sıyrılmış köşeyi dönüp kaldığım barakanın kapısına varacakken vurdular beni. Daha ne olduğunu anlamadan sokağın ortasına boylu boyunca serildim. Ceplerimi karıştıranın yüzü tanıdık geldi. Bir şey bulamayınca arkasını dönüp gitti. Hadi canım dedim, o kadar da değil. Gördüğüme inanmadım. Gerçekten inanmadım. Gördüğünüze inanmamak koşuluyla da olsa tam ölüyorken içinizde kalmış sevgi kırıntısını yitirmek istemezsiniz.

Saatlerce o soğukta yattım. Ölmek neyse de insan buz kesiliyor. Sabaha kadar biri geçer de üstümü örter diye bekledim. Kimse geçmedi! Sabaha doğru daha bir soğuk oluyor.

Yüzükoyun kanlar içinde buldular beni. Başımda duranlardan biri nabzımı yokladı. "Bunun işi bitmiş." dedi. Bildiğim bütün küfürleri ettim. Duymazdan geldi. Sırtüstü çevirip bir gazete parçasıyla örttüler üzerimi. Gücendim doğrusu. Annem birazdan battaniyeyle gelir, komaz beni bu gazete parçasıyla dedim.

Gelmedi! Daha önce de çok kez bekledim. Daha önce de gelmedi. Daha önce çok kişi bekledim. Daha önce çok kişi gelmedi.

Gazatenin altında kulaklarımı hiç olmadığı kadar keskinleştirmiş tanıdık bir ses arıyordum. Gürühtan biri insaflıymış, bağırdı:

-Tanıdık kimsesi yok mu bunun?

Bu demesi dokundu ama olsun en insaflısı oydu. Ellili yaşlarda bir amcanın yüzümü açmasıyla "vah zavallı" demesi bir oldu. Ayakkabılarımdan tanımış, yırtıkmiş, ayaklarımı yeterince sarmıyormuş. Ben bir şey diyemeden yanındaki düzgün giyimli adama dönüp devam etti:

-Bu bizim kimsesiz. İsmi kimse bilmez. Nereden geldiği bilinmez. Kimsesiz diye biliriz.

-Hasan amca al şu gazeteyi battaniye ver bana. dedim. Dinlemedi. Klabalıktaki yerine söylene söylene geri gitti. "Ne istediler zavallıdan. Kimseye bir zararı olmazdı. Kendi halinde bir deliydi." sözleri kulağıma doluyordu. Fermuarlı bir torbaya koyduklarını hatırlıyorum. Ben gittim. Mahalleli işine döndü.

Muhsin Demir

Bir Dolu Tekne

Ben aklım kederim
Bir de aklımda yar
Dördümüz bir teknede
Bir teknede dördümüz
Dördümüz, bir tekne, teknenin altı nâr
Eksik olmasın
Geçiyor gibi yapmakta ömrümüz
Tuttuğumuz balıkları güneşte soluklandırıp
Afiyetle denize geri salıyoruz
Öğleden sonra çileden çıkıyor günümüz
Akşama doğru gittikçe kalabalıklaşıp
Gece on ikiden sonra dağılıyoruz
-Bu bir kumpas
Deniz yasalarının bilmem kaçınıcı maddesini ihlalden
Erken ölüm şüphesini doğuran hal ve hareketlerden
Yaşıyor gibi yapmaktan
Suçlu bulunup
Yüzölçümümüz dikkate alınmadan
Dört tarafı nârla çevrili bir kara parçası haline gelmemize karar veriliyor

Muhsin Demir

Bir Kadın Ağlarsa

Bir kadın ağlıyor
Yüzünü avuçlarıyla kapatmış
Yanaklarda ıslaklık belirliyor
Suçsuzluk hissi uyandırırçasına
Bütün mesuliyetini kaldırırçasına
Bir kadın ağlıyor
En basitinden dostum
Hiç dil dökmeden
Bir kolundan tutmadan
Yüzüne anlamlıca bakmadan
Sadece ağlıyor
Sadece ağlıyor dostum
Bir yandan düşünüyor
En çok ağlamayı düşünüyor
Daha gür ağlamayı düşünüyor
Sirtını merhamete dayamış ağlıyor
Bir an suçluluk hissediyor
Ama yok
Tekrar ağlıyor
Ağlamalı
Yüklendiği rolü icra etmeli...

Bir kadın ağlıyor
Hadi dostum
Kansan "kanarsın"
Kanmasan "kanarsın"
Bir kadın ağlıyor dostum
En tesirli söylemine
En ağır eylemine
Kaç damla tuzlu suyla hükmediyor
Bir kadın ağlıyor dostum
Kansan "kanarsın"
Kanmasan "kanarsın"...

Bir kadın ağlarsa!
Hadi dostum
Sıkıysa aldanma...

Muhsin Demir

Bir Kadın Ölü

Bir kadın ölü
Bir adam yola koyulur
Randevular ertelenir
Her masada bir çay eksik
Sokaklar bomboş
Raporlar sığmıyor çekmecelere
İntiharlar peşpeşe
Cinayet masası devrilir
İntihar masası adını alır bütün resmi masalar
Kuşlar yuvaya kapanmış
Göçmek rafa kalkar
Kurbağalar sessiz bekler
Sadece köpeklerde bir uluma
Bu karanlık sabahı görmez
Şevmeler
Özlemler
Bütün duygular tek bir eyleme dökülür
Hepsinden önce bir kadın ölü
Bir adam yola koyulur

Muhsin Demir

Bir Katilin Beraati

Şüpheler gidişin üzerine

Kayıtlarda bir tarih
Hala sirenleri susmayan

Raporlar sığmıyor çekmecelere
Gözlerin beynimden kaçıyor kah
Kah ellerin olur boynuma kelepçelenen

Profesyonel bir katil düşmüş gündeme
Kaburgasından vurmuşlar ah
Bir kurşun ki kanına bulanana
Bir kurşun ki ölüme yetiştire

Bir dilenciden almış tembih
Kanın değil mi yollara akan
Arkanda bıraktığın sebeptir şüphelere
İşte kayıtlardaki o tarih
İşte hala uzaklara açılan o siren

Kanlar uzanır kilometrelerce
Bir sığınak bulunur yolun sonunda, şah
Gözleri kaçan elleri boynuma kelepçelenen
Kaburgadaki kurşun götürmez ölüme
Ziyarı yok sığınaktasın, vah
Beraatin yine aczimden.

Muhsin Demir

Bir Kısım Yaşamaktır Seni Düşünmek

Ben elimde kürek
Bahçeye ağaç dikerken de düşünüyorum seni
Çiçekleri sularken
Nüfus müdürlüğünde sıra beklerken
Beni bir yere gitmek için ikna etmeye çalışan dostları reddederken
Marketin indirim reyonunda ne işe yaradığını bilmediğim bir nesneyi kurcalarken de düşünüyorum
Yaklaşan herhangi özel bir günde giyeceğim kıyafeti seçerken
Sebeplendiğim olumsuz bir duruma Kantçı yaklaşırken
Ya da Oğuz Atay'ın, Descartes'ın varlığının kanıtı olarak sunduğu öğretiyeye yaklaşımına hayran kalırken
Kaybolan değerlerimiz adlı bir makalede katıldığım noktaların altını çizerken
Kendimi Nazım'ın vatan aşkına kaptırmışken düşünüyorum seni
Sabah işe yetişmek için hızlı hızlı kahvaltı yaparken
Yetiştirmem gereken işleri sıraya koyarken
Yahut otobüs durağında garip giyimli adamı incelerken
Kulağımın dibinde çekirdek çıtlayan arkadaşı azarlarken de düşünüyorum seni
Ve yine uyandım
Yine seni düşünmek için güzel
Seni düşünmek için uzun bir gün
Mesela sen, yemeğe ekleyeceğin suyun miktarını belirlerken düşünüyor musun beni

Muhsin Demir

Bir Şehir Dolusu Gidiyorsun

Bir Şehir dolusu gidiyorsun
Göğsümde paslı bir demir
Tanıdığım bütün kelimeler beni yanlış anlamışlar
Tren garlarında kartpostal kaçışlar
Hangi terminal küstah değildir son kertede
Otobüs camlarına yapışmış nostaljik taklitler
Adımlar seksenlerin ortası
Sert çekilen kapılar çağdaş tehditler
Bir Şehir dolusu gidiyorsun
Göğsümde paslı bir demir
Çağdaş olmayan bir filozofa göre
Yaşıyor olmak umudu tetikler

Muhsin Demir

Bir Yağmur Boyu

Daha fazla kapaklanıyorum yalnızlığa
Düşen her yağmur damlasında.
Kuşlar nereye gitti
Yakışmıyor göğe sağanak sessizliği.
Sarı bir yaprak tanesini dövüyor damlalar
İki mevsim öncesinin bu hatıralar.
Gözüme ilişiveriyor adamın biri
Yaslanmış başını yağmura kafa tutan kibri.
Şimdi gitsem desem be adam
Muhtemel cevabı ben erkeğim ağlamam.
Yüzüne kaldırırken ellerini az hırçındır
Kuşku yok yüzündeki tuzu bol yağmur damlalarıdır.
Az ilerde küfürlüdür ellinin üstündeki
Baştan aşağı suya gömmüş bir aracın merhameti.
Dilinin üstünde bir sülalesi
Ağır ol be adam gör bak gitti ellisi.
Sekizinde bir ufaklık yalınayak
Bulmuş mendillerini koruyacak bir çardak.
Seçemiyorum gözlerindeki sevinç mi keder mi?
Hesabındaki hâsılat yetti mi yetmedi mi?
Bir yağmur boyu pekişti
Yalnızlıkta kırbaçtır damlaların hissettirdiği...

Muhsin Demir

Bir Yiğın Sevi

Amorte dahi edilememiş
İpotekli duygular
Aşka aynı pencereden bakamıyoruz
Analizler pozitif bilimlere sığınma çabasında
Matematiğin giremediği bu alanda
Muhabbetler, benzetmeler meslek dallarına göre şekilleniyor
Bir yiğın değersiz tümce oluyor
Kağıdın akına bırakıyoruz kendimizi
Bir yiğın kağıdın akı
Bir yiğın değersiz tümceye bulanıyor
Bir yiğın seviyoruz
Bir yiğına dönüşüyoruz
Çok geçmeden kentin dışında
Yerleşime kapalı bir alanda toplanıyoruz
Bir kibrit çöpünün insafına bırakılıyoruz
Bir yiğınız bir yiğın
Bir kentin yiğınlarıyız
Bir kentin artıklarıyız
Gayrı seviden korkmuş bir halktanız
Korkusunun üzerine yürüyen bir halkız

Muhsin Demir

Bir Yiğit Nasıl Ölür

Zindanlarda ben uyurdum
Mekteplerde
Sokaklarda
Karakollarda
Kimi polisten kaçarken hür adımlarla
Sesinden tanıdığım
Kurşunların teğet geçtiğini gördüm
Dostun ihanetini
Düşmanın vahşetini
Çakalların sürüyle üzerime geldiğini gördüm
Hiçbiri öldürmedi
Dönüp yar koynunda öldüğümü gördüm

Muhsin Demir

Birlikte Daha Güzel Yalnız Oluruz

İnsanca yaşamak gibi bir amacı kirletmişizdir
Bu zulüm sona ersin
Belki o zaman çıkarırım seni yalnızlığımdan sevgilim
Tek başına yalnızlığın bir anlamı yok
Birlikte daha güzel yalnız oluruz
Bu zulüm sona ermeden kendi yalnızlığımıza çekilemeyiz
Ne güzel sevişirdik uyanmasaydık
Uyanmasaydık birlikte yalnızlaşabilir miydik
Uyanmasaydık paylaşacak bir hüznümüz olur muydu
Bir son dakika gelişmesi kıyameti haber verir
Ozon tabakası, küresel ısınma, buzullar
Yörüngeden çıkacak bir dünya falan
Bizim acelemiz var
İnsanca yaşamak gibi bir amacı kirletmişizdir

Muhsin Demir

Biz Sevişelim

Gözlerin ki
Karşılaşmak onlarla
Hiyerarşiye farklı bir tanım getirir
Rasyonalitesini kaybetmişken sevişmek
Bilirsin işte gerçeğin hükümsüzleştiği ansın
Ve bilirsin sevmek seni
Artık yeterince sansasyonel bir eylem değildir
İnsanların yeterince kamil olmadığını da bilirsin
Estağfirullah ki
Ben insani duruma tanım getirdim bilirsin
Yaratılmışa değil
Bunu bilemezsen yeterince yetersizsin
Ama bilirsin işte
Yetersiz olmak insan olup kamil olmamaktır
Bırak irrasyonel karşılaşınlar sevgilim
Biz sevişelim

Muhsin Demir

Boğulmak Kıyısında Bir Denizin

Gittin
Bu kentin kıyısında boğuldum denizinin
Sonra son bir kez daha büyüdüm
Artık çocukluk yapmayacaktım
Gelirsen bir gün bu kente
Kıyısında dur denizinin
En güzel taşı seç batan güneşe karşı sektir
En dalgalı anında bir tel saçını kurban et
Boynumda bir günah
Boynumda bir tel saçın
Kıyı boyu ayaklandı boynuma dolandı
Yıllarca onu istedi benden gücüm yetmedi
Ki bundandır kaç taş salladım sekmedi

Sonra son bir kez daha büyüdüm
Artık çocukluk yapmayacaktım

Muhsin Demir

Bu Bir Şiir Değil

Gel doğur beni diyeceğim
Ancak bu bir şiire yakışmaz
Gözlerin derim
Yağmur, bulut, kuş
Ellerin hâlâ sıcak mı
Üşüyorum derim
Ekmek tuza nasıl banılır bildin mi derim
Bir mevsim sonrası yok
Önümüz yaz
Bu vakitte kuşlar da gelir derim
Gelirsen ne ala
Gelmezsen...
Bu bir şiire yakışmaz
Ancak başla Şarya
Hep şair olacak değilim ya
Gelmezsen seni aklıma düşüren kuş da kahrolsun
Yağmuru, buludu, ekmeği, tuzu
Gelmezsen kefareti olsun
Kahrı diline dolayan da kahrolsun
Ekmeğiyle, tuzuyla
Yağmuru, buludu, kuşuyla

Muhsin Demir

Bu Kadını Onun Gibi Çizmişler

Bu kadın o kadın değil
Bu kadın onun gibi gülüyor
Onun cümleleriyle konuşuyor
Onun gözleriyle bakıyor
Bu kadın?
Bu kadın dudaklarını onun dudakları gibi kıvırmış
Kırpikleleri aynı şekilde inip kalkıyor
Kaşları ya Rabbim
Çenesi aynı kalıptan çıkmış gibi
Beni bir süre oyalıyor
Sonra bakıyorum bu kadın ürkek değil
Bu kadın fazla dünyalı
Bu kadın seilmek için yeterince müsait değil
Bu kadın o kadın değil
Bu kadını onun gibi çizmişler

Muhsin Demir

Bu Kent Bir Daha Sevmez

Bu kent bir daha sevmez
Dağlarında ihanetin türküsü
Nehirleri kudurmuş
Hiçbir köprüsü karşı kıyıyı bulamıyor
Sokakları bir garip
Nerden girersen gir aynı yere çıkıyorsun
Yalnız, bir filozof sıyrılmış
Küçük bir kulübede yaşıyor
Yokoluşu sorguluyormuş
Çok geçmeden cesedine ulaşılmış
(İntihar diyorlar da işin içinden çıkamamış ya da işinin hakkını vermiş-burası tartışılır-
Garibimin müridi de yokmuş)
Konunun dışına çıktık yine
-hangi konu?
-canım vardı ya!
Ne yaptın sevdam
Bu kent bir daha sevmez
Ver elini ayağını öpeyim
O nasıl gidişti

Muhsin Demir

Bu Nasıl Ölmek

Bu nasıl ölmek
Kör güneş tepemde
Toprak desen üstüneyim
Tabut desen dışında
Kefense arada giyerim
Dar gelir yırtar atarım
Bu nasıl ölmek
Hiç mi sevilmedim, kimse ağlamıyor
İnsan bir demet çiçek getirir arkadaş
Bu nasıl ölmek
Akşamüstü arkadaşlar oturmuşlar
Bana da çay söylediler
Yahu öldüm ben ne çayı
Parasını ödeyecek şimdi enayiler
Bu sabah uyanamadım kimse bilmiyor
Annemin ağıt yakması gerekiyordu
Bir şeyler sezdi fakat yetersiz
Öldüm mü ölmedim mi kararsız
Evim ziyaretçi akınına uğramıyor
Bu nasıl ölmek arkadaş
Telefonum hala arada çalıyor
İş yerinden ısrarla çeşitli evraklar istiyorlar
Hala onlara para kazandıracağımı düşünüyorlar
Erik ağaçları hala aptalca meyve veriyor
Kuşlar sersem sersem ötüyor
Sokak kedisi sürtünmek için bacağımı arıyor
Köse başındaki köpek havlamak için yanından geçmemi bekliyor
Öldüm ben
Hiçbir şey hiçkimse sezmiyor
Kadının biri tutmuş aşık olmuş
Yahu ben sinemaya tiyatroya gelemem
Sahilde yürüyüşe çıkamam
Yemeği kendin pişirir kendin yersin
Çaya muhabbete oturamam
Başını göğsüme yaslayıp sevda sözü edemem
Bu sabah uyanamadım bu kadın da bir şey bilmiyor
Şehrin en yüksek tepesine çıkarın sesimi
Öldüm ben
Bu nasıl ölmek kimse bilmiyor
Bu nasıl ölmek kimse ağlamıyor

Muhsin Demir

Canım Kendi Kulağım

En büyük hayalim ölmek dedim
Sana katılmıyorum dedi
Kalabalıkları sevmem zaten dedim
Usulca kalkıp gitti
(Zaten ne söyleyen kalkıp giderler)
Deli dediğini duyar gibiydim
(Bana da akıllıca gelmiyordu
Bana daha birçok şey akıllıca gelmiyordu)
Kendi kulağıma eğilip
Ben de dedim
Ben de bazen kendime katılmıyorum
Sonra vazgeçiyorum
Diğer kulağıma eğilip
Biz de kalkıp gidelim
Usulca olmasın dedim
Arkamızda kimse kalmasın dedi
-Canım kendi kulağım

Muhsin Demir

Ciddi Ölelim

Şilâh sesleri çekiyor beni
Ölüm kaybediyor ciddiyetini
Vakit yaklaştı mı
En çok ben ölürüm
Affet gülüm
Arta kalırsa
Sen ölürsün biraz da
Ne diyorum ben
Biraz da sen öleceksen
Nasıl ciddiyete biner bu bölüm
Affetme gülüm
Biraz da sen öleceksen
Ben neye ölürüm
Bulutsuz bir günde
Kaybolmaz mı göğün maviliği
Kirlenmez mi bütün serüvenimi
Şu tümcelerim:
"Ya Rabbim
Genişletilmiş bir kabir mi
Şu gök bildiğim"
Ve lâl olmaz mı aşk dediğim
Ve kavmim
Ve kabrim
Ve asilliğim
Taşa tutmaz mı
Yedi düvele karşı durup
Rezil dediklerim
Affetme gülüm
Sana ölüm bırakacaksam
Bırak biraz daha öleyim

Muhsin Demir

Çağdışı Sevgilim

Çağdaş terimlere başvurmalıyım seni unuttuğumu beyan etmek için
Bilirsin ne kadar güzellik varsa çağdışı artık
Seni sevmek gibi

Muhsin Demir

Çaresizlik

Yanıbaşımda bir delikanlı hüngür hüngür
Ulan diye başlıyor sözlerine
Saydıkça sesine tizlik
Çenesine titreme yapışmakta
Şesi yükseldikçe diline kahpe dolanmakta
Yankılanır ezan sesi ta uzakta
Dört yanım çaresizlik
Yoksul bir mahalleden geçiyorum
Duvarların boyası dökük
Kapılar yüzüne vururcasına gıcırdamakta
Yalınayak bir yavru
Anasının peşine takılmış
Diğeri yeni süttten kesilmiş kucakta
Ekmek davası inmiş şimdi kundakta
Gecenin üçüne uğruyorum sonra
Ekmek davası yorgun, yatmakta
Gönül davası şahlanmış volta atmakta
İşte ben en çok bu saatlerde çürüyorum
Ölüm koşar adım üstüme üstüme
Tam varacakken göğsüme
Yalpalamakta yahut bir taşa çarpmakta
Meyletmez ne gitmeye ne bir adım daha atmaya
Alaycı bir tavırla yüzüme bakmakta

Muhsin Demir

Çarmıha Gerdikleri İsa Değildi

Üstü başı yıpranmış bir adama insanlığı soruyorum. Ceplerini karıştırıyor. Bir şey bulamayınca çıkarıp bir sigara uzatıyor. Ben de bir şey bulmayı beceremiyorum

Çarmıha gerdikleri İsa değildi

Kahvehanelerin birinde bir kabadayı tanıyorum. Tesbih sallamayı bilmem. İnsanlığı anlatıyorum. Tesbihini bırakıp çıkıyor. Nara basmayı beceremiyorum

Çarmıha gerdikleri İsa değildi

On üç yaşında bir çocuk. Duvarın birine bir şeyler karalıyor. İşi bitince yanına varıyorum. İnsanlığı sormuş büyük harflerle. Ben büyümeyi beceremiyorum

Çarmıha gerdikleri İsa değildi

Yaşlıca bir kadın ağzında diş kalmamış. Buruşmuş ellerini açmış. Ağlamaklı yüzünden bütün bir cihana küfür yayılmış. Ömrünce ağlamış sesine ağlamak yapışmış. Göz göze geliyoruz. Küfretmeyi beceremiyorum

Çarmıha gerdikleri İsa değildi

Bir delinin peşine takılmışlar. Çocuk desen değiller. Ürkmüş ellerini kollarıyla başına siper etmiş. Sorsan etrafındakiler akıllı. Kendisi deli aralarında kalmış. Aralarına karışmayı beceremiyorum

Çarmıha gerdikleri İsa değildi

Muhsin Demir

Çıldirtma Hasreti

Gel
Öyle uzak
Öyle kederli
Öyle yalın ayak
Çıldirtma öyle hasreti
Pabuçların rafların birinde olacak
Kapat ışıkları, vur kilidi
Sen de üşümektesin belli
Bu havalar böyle gitmemeli
Gel ey sevgili

Birazdan başlar akşam serinliği
Bu saatlerde belirir
Bu şehrin silüeti
Gel yeniden tanımlayalım
Sosyo-düzeni ve asiliği
Ve köprülerin
Ve caddelerin belirlediği
Murat'ın baş kaldırdığı hiyerarşiyi
Gel, ben çizdim bu portreyi
Sana ayırdım bu şehrin en tepesini

Sağ omzumda inançlı adamın direnişi
Gel, duymamazlıktan gel
Sol omzumda o adama ettiğim küfürleri
Gel kaldıralım terminolojiden teneşiri
Çünkü ben kirli gömerim ölüleri
Musallaya yatıralım on beşi yirmiyi
Biraz azaltalım şu küfrü
Yok be gülüm, ölüyü saymıyoruz
Namazın hürmeti
Tayin ediyorum:
Cemaat ben, sen imamesi
Helallik yok
Namazdan hemen sonra
Sıralayalım gelmiş geçmiş
Yani sevgili
Biliyorum senden de çok gitti
Gel işte
Çıldirtma öyle hasreti

Muhsin Demir

Çoğu Zaman Sus

Fazla saçmalama
Olacaksa kendi kendine olsun
Deli dolu olma
Ya deli ol ya dolu
Delilik boşluktur
Dibe vurmaktır
Doluluk boşluğa yer vermemektir
Zirvede olmaktır
Hem ak hem kara olma
Ağladığında aynı zamanda gülme
Ağlaman gerektiği zaman sessizce ağla
Gülmen gerektiği zaman tebessüm et
Çoğu zaman sus
Bazen konuş
Her konuşanı adam sayma
Adam görünmek için de konuşma
Adamlığını susarak koy ortaya
Bazen konuşarak yap bunu
Çoğu zaman sus...

Muhsin Demir

De Were Dereng e

Yek hîv e
Yek ruyé te
Yek qîr e
Yek çavén te
Li ser dilé min bazirgan e
De were dereng e

Ké bimre Mem e
Ké bigrî Zîn e
Beko naqedin
Çerx her tim dizvire
De were
De were dereng e

Navekî Xecé jîn e
Navekî Siyabend jan e
Evîndarî îro jî jehr e
De were
De were dereng e

Tu dil kevir
Tu roj ewir
Ne baran ne befir
Ser min de hat
Yara bé qedir

Reşkén çavén te wek zindan
Çavé min péket
Bû wéran
Ew roj e
Ji ber dilé te
Derketiye ezmana
Digere digere xwe nabîne

Muhsin Demir

Dipler

Sokak lambalarına da küstüm.
Sadece geceleri yanıyorlar.
Ne var sanki!
Gündüzleri tenhadayım
Sorma
Geceleri nereye gitsem تنها.
Bazen bir uçurumun kenarındayım.
Çok uçurum gezdim,
Çok kanatsız gördüm diplerde.
Gelirsen bir gün
Ki bu mucizevi bir vaka
Evet hem mucizevi hem bir vaka
Diplerde ara beni.
Ganj'a su vermeye gidiyorum.
Buda'yı saygısızca selamlıyorum.
Hümanizmi kusurlu
Aşkı saçma buluyorum.
Sevgiyi ararsan
Diplerde yaşıyorum.
Dipleri bilemezsin
Şu kadarını söyleyeyim
En yücesini buralarda buluyorum
Bir gün fikrin değişir diye umuyorum
Ha bilmende fayda vardır belki
Ben eskiden solcuydum.
Sol yanıma seni aldım İlah'ı aradım.
Baktım eksik bir şeyler var
Köktenci oldum.
Sonrası? malûm.
Dallarımı budanmış buldum
Yine de gelirsen bir gün
Yine de gel bir gün
Diplerde ara beni.
Yalnız mücadele etmekten yoruldum.

Muhsin Demir

Düş

En uç noktada bir düş
Tahtın kırık dökük çürümüŖ
Düşersen düş
Artık ne sükut altındır ne söz gümüŖ
Gözden gönülden peŖi sıra düşüş
Ne umuttur ne bir düş
Düşersen düş
Avuçlarımdan uçan kuŖ
Mavi kanadı kaldı o da hoş
Lakin kurulmaz kanada düş
KuŖ olmaya uçar her düş
Düşersen düş
Yapraklarda da seyrediyor akıl almaz düşüş
Yağmura tutunur ey kar sendeki ilk düşüş
Her düşüşte vardır geri dönüş
Düşerken bazıları boştur o geri dönüş
Geri dön sendeki düş çürümüŖ
Düşersen düş
Düş...

Muhsin Demir

Düşünemeyen Akıllı

O aklı
Akli vereni inkara mı kullanacaksın?
Yoksa sen
Aklını kullanamayacak kadar mı
Akıllısın?

Muhsin Demir

Ellerim Çürüyor

Ne çareler tükettin
Şiirime ekmek banarak da büyüyebilirdin
Doymadın; yüreğime
Ki şiirim yüreğimdir
Yüreğim en ilkel canlıdır, sahiplenilmiş kara parçalarında
Sahiplenilmiş bütün kara parçaları bizimdir
Tel örgüler kanatmakla muktedirdir
Biliyorum sen de çok kanadın
Sınırları koşarak geçer
Sokakları sevdiğimiz renklere boyardık
Korkma sevgilim
Devriyeler de bizi el ele görmek ister
Nöbetteki asker de
Ya hükümetler
Onlar en büyük düşmanımız sevgilim
Sınırları çizenler de
Oraya asker dikenler de onlar
Sokakları boyamamızı istemeyenler de
Seni bir sabah Afrika'da sevmemden korkuyorlar
Nepal'de, Haiti'de, Somali'de...
Seninle bir akşamüstü
Yorgun argın gülüşerek toprağımıza dönmemizi istemiyorlar
Sokakları sabah görmek istediğimiz gibi bırakmamıza şiddetle
Ve yasalarla karşılar
İthal yasalar oturmuyor üstümüze
Muhakkak bir şekilde başkaldırıyoruz
Bir yerden başlıyoruz sevmeğe
Fakat sevgilim, elimi tutmuyorsun
Devriyeler, askerler gün doğmadan uykuya dalıyorlar
Hükümetler zevkten dört köşe
Ne çareler tükettin
Daha düne kadar
Kırmızı başlıklı kızın gafletten kurtulabildiğine inanıyordum
Köşe başları
Kaldırımlar
Sokaklar
Sınır boyları
Hiç de masalsı değil
Kitaplarım da bana ihanet etti
Hep bir şekilde acı duymak
Bir yerlerde takılmış olmanın soyut ifadesidir
Ben nerede takıldığımı bilirim
Ellerim çürüyor

Muhsin Demir

Ellerinin Kıyısında

Gelseydin yeni gelmiş bir filme iki bilet alırdık
Filmin yarısında çıkardık
Zaten ellerimiz o kadar yakınken filmde bir şey anlamazdık
Şehrin el ele tutuşma cesaretine erişmeden girmedik sokağını bırakmazdık
Kar yağardı üşürdük
Ele ele tutuşamazdık

Gelseydin ne güzel el ele tutuşamazdık

Muhsin Demir

En İnsan

En insan olmak ister
Etrafında daha çok insan ister
Bir el atmak ister
İki elini de esirger
Golgoth'ya hüküm giysen
Başındaki taca göz diker
Bir çivi de ben çakayım der
Filistin'de çocuk olsan
Tanıdık bir parçanı arar
Gömmek değildir arzusu
Gözlerimle şahit olayım der
Kan gölü olsan Zilan'da
Gün batımı kesmez
Günün yirmi dört saati
Kızılığına doymak ister
Bir kez daha çocuk olsan
Suların yutup yutup kıyıya attığı
Az ilerde biraz üzgündür
Daha çok
Bronzlaşmak ister
Bir iki adım atar gibi olur
Kahretsin!
Uslanmak değildir niyeti
Daha yakından görmek ister...

Muhsin Demir

Eşrefi Piç

Bir sigara yak
Fahişeyi anlatacağım sana
Alın terini
Bir escortun mücadelesini.

Anımsa
Konteynerın birinde sesi yankılanan
On beşliği anımsa
Öksüze piç der
Şerefi düşmüş mahlukat
Bu bir fahişenin alın teridir
Unutma!

Ne diyordum ben
Konteyner, öksüz, mahlukat
Ha bir de eşrefi piç vardı
Milli bir davası vardır fahişenin
Sendikalaşmaya kadar varmış bir dava
Resmi fahişe de vardır
Ama karıştırma şimdi orayı
Çantada keklik

Escortun bastığı küfrü anımsa
Pazarlık iyi gitmemiştir
Umarsızdır o anda
Unutma!
Ve unutma
Fahişenin sendikalaştığı yerde
Her piç şerefini yitirir olgunluğunda
Escortun köşe başında
Ahlak yüz dolardan başlar
Pazarlık payı dahil.
Ve unutma
Fahişenin resmileştiği makamda
Ak siciller karalanır
Temiz bir sicil parayla satılır

Şerefi düşmüş mahlukata
Bir fahişenin sigara dumanı da baştan çıkarıcıdır.

Muhsin Demir

Ez Qaçaxek

Ez qaçaxek
Li sînorén çavén te de jiyané direvînim
Baré min li ser pişta hespekî seqet
Dikim nakim gavekî navéje
Heya nîvî di berfa spi ya çavén te de çûme
Dicemidim
Dilerizim
Kémek maye bixeniqim
Newérim bikuxwim
Ji ber ku her bijangekî te
Wek leşkerekî bi çek e
Dengé guleyan li ser min de té
Hesp ketiye li ser çokan
Baré wî yé bi navé jiyané xwe davéje xwaré
Û ez direvim direvim direvim...
Ji reşkén çavén te xilas nabim
Li talde péluyén te de xwe vedişérim
Kémek radiwestim û dîsa direvim
Ji ber ku ditirsim
Ditirsim ku péluyén te jî ji min re îxaneté bikin

Muhsin Demir

Ezmîra

Ezmîra
Navek li çavên te hatiye
Bi kenek balkêş
Nêrînek ne dirêj
Ka béje Ezmîra
Mirov çawa ji te bireye
Sermahiyek li gelawéj
Baperik, çûk, gul û nergîs
Bi hev re tiştêk bihîstine
Dîqêrin
Ezmîra... Ezmîra... Ezmîra

De béje Ezmîra de béje
Kî dikare te bisitire
Û ji xwe re béje dengbêj
Tu zanî Ezmîra
Keskehiya gelawéjê
Nikare xwe bigihîne tîrmehê
Lewra Ezmîra
Lewra çûkek xwe li ber tîrojan dihelîne
Lewra Ezmîra
Lewra tîrmeh li ser singê te xwe diqelîne

Ezmîra
Tu kémek dicemidî
Ez dikevim dest-piya
Radibim û bala xwe dimê
Gelawéj diqulibe
Wek tîrojan li pişta çiya
Dîsa dikevim
Wê demê em bi hev re dicemidin Ezmîra
Ez bicemidim tu bicemidî
Ji bo çi ye ev germahiya Ezmîra

Ezmîra
Behrek serî radike
Li dijî kendalan
Ev şerê sedsalan e
Lê guh bidê Ezmîra
Dengekî kûr radibe ji hîman
Li ser xwe de hildiweşe
Navek bihîstiye
Bê navber bi qîr e
Ezmîra... Ezmîra... Ezmîra

Ezmîra
Te hîna jî fem nekir
Bi navê te radibe li ser piya
Ev kolan, ev tax, ev bajar, ev welata
Gundekî hatiye ji bîrkerin
Bi navê te té li rojevê
Dibînin ku çemek ji vî gundî qetiyaye

Bi çoş diherike
Zinaran diqelêşe
Navek lékirine
Ezmîra... Ezmîra... Ezmîra

Ezmîra
Hembéza keziyén te ye ev
Min dixeniqîne
Şevén méjixwir
Rojén hévixwir diwelidîne
Ezmîra
Ev hembéza keziyén te ye
Sédar ne hewce ye
Ji xwe rojé sé danan min didaliqîne
Sé danan diqérim
Ezmîra... Ezmîra... Ezmîra

Muhsin Demir

Gelmedurum Bozukluğu

Nasıl bu kadar güzel gelmeyebiliyorsun Şaryam
Gelmedikçe güzelleşiyorsun
O kadar güzelleşiyorsun ki
Maddi bir varlığa sahip olabileceğine inancım kalmıyor
Ancak yeryüzünde yer edinmeyen bu kadar gelmeyebilir diyorum
Sonra biraz daha gelme istiyorum
Biraz daha
Biraz daha

...
Bereket versin bol keseden gelmiyorsun

Muhsin Demir

Gelme-Sen de

Sana çıkmayan yolu var mıdır gecenin
Büsbütün senden arınmış bir uyku hali
Hadi uykusuzluk olsun
Eksilecek misin sanki
Ben yokum bu gece
Yokum arkadaş yokum
Diyebileceğin bir iki saat
Hadi dedin
Olmayacak mısın sanki
Sahi ne zaman oldun ki
Hep tam şurada
Beynimin en sancılı
En meşgul halli yerinde oldun
Ama hiç olmadın
Yalan mı konuşacağım bu yaştan sonra
Ne zaman aldın kendini oradan
Başucuma seni koydun
Sahi sen olduğun için mi sancılı
Yoksa sancılı olduğun için mi sen oradasın
Hiç de saçma değil
Meşgul etme beynimi arkadaş etme
Orda kalmakla yetineceksen meşgul etme
Yorma diyorum şu ömrümü yorma
Almayacaksan yazısından terini alnımın yorma
Yorma arkadaş
Bak tersime geleceksin bir gün
Vay arkadaş
Bu ne kasıt
Baksana
Tersime de olsa gelmiş olacaksın o gün
Ne zaman vazgeçeceksin gelmekten
Ve ne zaman geleceksin
Gelmesen de olur
Ama sen yine de gel
Bakarsın olmaz
Ha olursa çat pat olur
Çatı hasretlik
Patı yitik ben olur
Gel diyorum gel
Yeter
Git de indireyim kapaklarını gözlerimin
Delirmeye ramak kaldı
Kısarken gözlerimi yine sana dalıyorum
Daldığım yerde çoğu kez gelmiş olacaksın
Gelme-Sen de...

Muhsin Demir

Gidenlerin Dönmemesi Bundandır

Pek kimse şiir okumuyor artık
Biraz da bundandır bu kirli hesaplar
Bundandır insanların yaşamak için birbirini ezmesi
Gidenlerin dönmemesi bundandır

Muhsin Demir

Gidersen Karanlık

Mutluluk bir haziran gecesidir
Hüneri öylece tepemizde dikilmektir
Hasret toprağa yeni ekilmiş
Hasadı yılda üç yüz altmış beş
Altısı da bir haziran gecesidir
Burda anarşi hep kaybetmiştir
Sendikalar emperyalist
Kargaşa yönetim biçimidir
Mevsimlerin seyrini değiştiren
Temmuza dokuz kala gitmektir
Gidersen aydınlık arkandan gidecektir
Gidersen karanlık
Gidersen
Temmuzda karanlık yakacaktır
Geleceğin yoksa
Karanlık
Hep karanlık
Daha çok karanlıktır
Aksi, manipüledir
Günden çalıp geceye vermek
Takvim yapraklarına yüklenmemelidir
Gitmek dedim ya
Aydınlıkta yazdıklarına bakma
Haziranı temmuzu palavra
Gidersen dört mevsim felakettir

Muhsin Demir

Gittikçe Kirleniyoruz

Aynı yerden kirlendik
Kirimiz birbirine karışıyor gittikçe kirleniyoruz
Bir telaşla silmeye çabalarken yayıyoruz
Gittikçe kirleniyoruz
Ağlıyoruz kırımızı söker atar belki
Ağlıyoruz yüzümüz çamurlaşıyor
Gittikçe kirleniyoruz

Muhsin Demir

Gosana Min

Ji bo gosanekî havînek pûç dibe
Havîn li ser hev de tén
Jiyanek pûç dibe
Roj direvin
Sal bi cot vedigerin
Ramanén min nagihîjine te
Ma tu bi bawerî
Jibîrkin bibe para min

Muhsin Demir

Gömüyorum Gözlerini

Ceset ceset gömüyorum seni
Şafaktan tana dek hiç kimse oluyorum
Ama gece
Ceset ceset gömüyorum seni...

Bir linç girişimi oluyorum bazen
Çoğu zaman bir hiç
Yarısı boşa gidiyor
Tükettiğim oksijenin
Boğazıma takılıyor
İkinci lokmadan sonrası
Hiç
Hiç ben olamıyorum bugünlerde
Ama gece
Ceset ceset gömüyorum seni...

Açılan her mezarda
Ben oluyorum otopsi sonucu
Bir katliama faili kurban oluyorum
Kısık sesle dolaşmak zorunda kalıyorum
Ama gece
Ceset ceset gömüyorum seni...

Mezarlık ziyaretim oluyorsun
Fatihasını okumayı bir türlü beceremediğim
Toprağında biten otu yoluyorum
Bitmesin yine yolarım
Yine yolarım
Su dökenini tek cesetlik hallederim
Ama seni
Ceset ceset gömerim...

Kavrulmuş yalnızlığımın üstüne
Demli bir özlem
İyi gelmiyor bugünlerde
Dal dal asıyorum
Boynuna doladığım dudaklarımla sigarayı
Ama gece
Bir torbaya dolduruyorum gözlerini
İhtiyacım yok artık
Hissetmiyorum tesirini
Ve de merak etmiyorum gizemini
Sözleri
Us dışı vücut bulsa da mısralarımda
Bu gece tamamlıyorum
Ceset ceset gömdüğüm seni...

Muhsin Demir

Gözlerin Dağdan İnme

Şu koşuşturmalar olmasa
Şöyle serin, gölgelik bir ağaç dibi bulsam
Canım çıkana kadar seni düşünsem
Betonarmelere hapsolmuş, dağdan inme, kavgacı
Kırmızı kapaklı kitap kentliliğinin değmediği aşiret gözlerini
Dağdan inme gözlerin market reyonlarına çeşme başı havası katar
Ellerinin çatlakları kapanmış gözlerinden bağımsız
Lügatin modernize olmuş kelimelerin alaycı
Asi duruşunun kilit taşı leğen kemiğın tedavüldeki yerini koruyamamış
Ellerin bir an gidecekmiş gibi oluyor
Ellerin kentleşmiş
Gözlerin dağdan inme

Muhsin Demir

Gözlerine Müteakip

Beni gecenin üçünden alır mısın
Mesela öğleden sonra dörde bırak
İki namazın arasına sığayım
Ya da sabahın altısına at
Öğle namazına müteakip ortadan kaybolayım

Muhsin Demir

Hak

Sanma ki yanına kâr kalır hak
Unutma
Muhakkak gelir
En büyük haksızlığın hakkında Hak...

Muhsin Demir

Hâlâ Umut Varmış

Soğuk bir iklimin bacalarındaki yaşam belirtisi
Gece üçe doğru tablayı boşaltmayı akıl eden sigara tiryakisi
Aşağı mahalleden gelen siren sesi
Birileri sinmiş
Kimi sindirilmiş
Kimine göre meşru yoldan yürünmezmiş
Ama hâlâ umut varmış
Tütüyorsa bir evin bacası
O tabla bir daha dolacaksa
Ve kovalanıyorsa sokaklarda birileri
Hâlâ umut varmış
Birilerine göre bunlar yaşam belirtisiymiş

Muhsin Demir

Hangi Aşk

Ben ölmek diyorum
Sen hangi aşk diyorsun
Yaşamaktan arta kalan kısa kısa ölmeler
Kısa kısa dediğime bakma
Aşklaya aşklaya öl olur
Pardon damlaya damlaya...

Her neyse sevgilim, yatmadan ışığı kapat

Bir hikayenin daha sonuna geldik diyor anlatıcı
Anlatıcı daha önce birçok hikayenin sonuna gelmiştir
Anlatıcı bizim hikayenin de sonuna gelmiş midir
Bence henüz başlamamıştır bile
Anlatıcı bilir işini
Kahraman ölmeden sonuna gelirse kahramanca aldatılabilir
Ben bilmedim aldatıldım sonra anlatıcılığı bıraktım
Daha iyi bir iş buldum
Karnım doyuyor cebimde de üç beş kuruş kalıyor

Yatmadan ışığı kapat

Ellerini çek üstümden delirmek istiyorum
-hangi aşk
Kays'tan arta kalan kısa kısa sıyrımlar
Kısa kısa dediğime bakma
Aşklaya aşklaya çöl olur
Pardon damlaya damlaya...
Her neyse saat de güç olmuş

Sevgilim, ışık...

Muhsin Demir

Her Gün Geleceğin Günün Arefesi

Eyy inancımın ilk şartı
Eyyy gönül soframın baş köşesine kurulan kadın
Umarsızca çekerken kapıyı
Hangi tarafını yokladın vicdanının
şimdi her gün geleceğin günün arefesi

Muhsin Demir

Her Şey Hala Bok Gibi

Her Şey Hala Bok Gibi diye bir kitabım vardı
Gönderdiğim yayınevi
"Bu beş para etmez
Daha boktan bir şey yok mu?" dedi
Öyle demedi de
Bilirsiniz işte yayın politikamız falan... Bir sürü safsata
Yılmadım
Her Şey Daha da Boktan diye bir kitap yazdım
Mahkemelik oldum
Özür diledim falan
Kültürlü insanlardık nihayetinde
Yılmadım
Book Of Life ismiyle başvurduğum
"Bu berbat, isimle içerik farklı dillerden olamaz." dediler
Her şey berbat bir hal aldı
Sonra daha berbat bir hal aldı
Sonra daha da berbat bir hal aldı
Berbat hal üst sınırı yok mu
Dedim kendime
Sonra aynı kendime
Yaşayacaksın oğlum dedim
Her şey en berbat halini aldığında
Nasıl olsa yaşamıyor olacaksın
Yaşıyorsan daha berbadı vardır
Sonra kitabımın adını değiştirdim
"Berbat mı? Bedbaht mı?"
Sormayın dostlar
Aklım hala bokta
Çünkü mevcut düzeni ancak o açıklamakta

Muhsin Demir

Hercai Bıçak Darbesi

Ne beyhudedir
Şu kırgınlıklar
Şu hüznler
İnsanı öldürmeye yetmedikten sonra.
Hercai bir bıçak darbesi
Zevahiri yarın hiç de önemi olmayan
Yeknesak güzelliği

Muhsin Demir

Hesapsız Sevdam

Politik bir sevda yaşamadım
Hep ön planda oldu
Hiç hesapta olmayan duygular bile
Gözü kapalı bir yaşamaktı işte
Hesapsız kitapsız
Ne bileyim darmadağınık
Atladığım ilk otobüs gibi işte
Bir an önce gitme telaşıyla
Frenler patladı
Motor kısmından acı acı dumanlar yükseliyor
Korkarım beş takla
Sonrası gürültülü bir patlama...

Kanlı bıçaklıyım bu aralar düşlerimle
Sırt çevirmek ödül olur
Cellat kesileceğim başına
Keskin sevdamın
Kanımı akıta akıta vuracağım boynunu....

Muhsin Demir

Heyhat

Geç gelen bir veda havası bizimkisi
Kenetlenmişliğin gevşekliğini yaşıyor ellerimiz
Dudak payı bırakma acizliğinin hesabını soruyor hayat.
Soluyacaklarına geç gelen veda havasını da kat
Bir veda arası vermek durumundayız
Heyhat...
Şimdilik elveda...

Tükürebilseydik hayasızlığın yüzüne
Başı dik uğurlardık gidenleri
Ki başı dik uğurlayabilseydik gidenleri
En çok bize yakıştırdı elveda kelimesi.
Heybene bir kum saati daha at
Bir veda arası vermek durumundayız
Heyhat...
Şimdilik elveda...

Muhsin Demir

Hoşahakaret

Hoşa kal demeye ne hacet
Bütün hoşnutluğumu almış gidiyorken
Sök at dilinden
Ve kahret
Son sözün olmamalı
Telaffuzu hoş olmayan bir hakaret...

Muhsin Demir

İki Yüz Elli Gram Ömür

Geriyeye iki yüz elli gram ömrüm kaldı diyordu
Yolculuk esnasında tanıdığım garip
Üç saatlik yolu saymazsak
Geriyeye iki yüz elli gram kaldı diyordu
Pek akıllı gözüküyordu
Deli yerine garip demeyi seçtim
Etrafını çocuksu bir telaşla inceliyordu
Garipti ki
Kalan ömrünü teraziye koymuştu
Belki deliydi
Garip demeyi seçtim
Saatlerce iki yüz elli gramlık ömrü anlamaya çalıştım
Belki delidir dedim
Sıyrılamadım
Garip demeyi seçtim
Tuttum ben de ömrümü teraziye koydum
Üç saatlik yolu saymazsak dedim
İçinden çıkamadım
Geriyeye tonlar kalıyordu
Deli demeyi denedim
Sıyrılamadım
Garip demekte ısrar ettim
Tuttum ömrümü teraziye koydum
Şu üç saatlik yolu saymazsak dedim
Onun gibi
İçinden çıkamadım
Garip demeyi bıraktım
O garipleştikçe ben mağlup olacaktım

Muhsin Demir

İlahi Adalet

Ağır basan kefeye göre yırtacaksın kefeni
Özgürlüğün esaretinde unutma ilahi adaleti
Yaşamın ahlaki olsun
Ölümün insani
Yırttığın kefen sarsmasın ebedini...

Muhsin Demir

İlk Vedanın Tasviri

Bir şiir kopar dilimce
Aklım benden gidince
Bak yağmur da yağıyor, ince
Bir de güneş görününce
İlk vedanın tasviri edilince
Hatırlar mısın sevgili
Sen gidince...

Bir ah kopar dilince
Yaşanmışlıklar beynine ilişince
Sen de ağlarsın kendince
Ki aşkı görmedin yeterince
İnce ince sevdin, gönlünce
İlk vedanın tasviri edilince
Hatırlar mısın sevgili
Sen gidince...

Meyve olgunsa sap ince
Bir de rüzgâr esince
İlk vedanın tasviri edilince
Hatırlar mısın sevgili
Sen gidince...

Muhsin Demir

İnfilak Saatimdir

İnsan nasıl yaşar bu saatlerde
Nasıl hep birlikte ölmüyoruz
Yıllardan beridir gün almışım bugüne infilak saatimdir
İflah olmaz yarınlar cüzzamlı
Karnımda kramp
Beynimde doğum sancısı
Fitili dibinde sönmüş barut fıçısıyım

Muhsin Demir

İntihar Provası

Şiirler mahçup
Kâğıt kalem sesleri balkonsuz evlere kapanmış
Camdan bir not düşüyor:
Bu bir intihar provasıdır
Tam o sırada hiç dinmeyecek bir yağmur yağsa şehre.
Bütün intihar girişimleri provada kalsa
Öpüşmek yok. Biz sarılalım. Yağmurun ıslak öpücükleri tenimizde
Yağmuru büyütüyoruz aramızda. Yağmuru koynumuzda
Sokaklar deli kaynayacak
Şairlerin emeği yeri göğü kuşatmış olacak
Bin yıl da geçse unutulmayacak

Muhsin Demir

İrrasyonel Çaresizlik

Ölmemek gibi bir çaresizliğin içinde sarhoş olmamak gibi bir yemine sarılmışım

Muhsin Demir

Kaç İhtimali Öldürdük

Günler mi hızlı
Susmalarımız mı çok uzun
Kaç ihtimali öldürdük
Kaç kez sevebilirdik birbirimizi
Seni nasıl sevdiğimi anlatmak dururken
Havayı suyu ele almak da
Bir parça susmak olmuyor mu?

Muhsin Demir

Kadim Coğrafyalım

Kaburgalarım çatırıyor
Parça parça dökülüyorum
Acı bir türkü doluyorum dilime
Soluğum kesiliyor
Ben öteden beri boğulmaktan korkarım.
Gönlümden her bir hücreme
Arklar açılmış
Dolu dolu akıyorsun.
Kadim coğrafyalım
Kanat çırpışların uygarlığın kadim halkası
Seni tanımamla gün yüzüne çıkıyorsun
Seni tanımakla madara ediyorum
Daha önce de sövdüklerimi.
Kadim coğrafyalım
Sen doğanda
Ben bir düşkündüm
Coğrafyamda başaklar boyun eğdi
Bir bir...
Usul usul...
Sınırlar çoktan çizilmişti
Herkes bir yerlerin efendisiydi
Ne yaşadım kaderle, kederle
Evet düşkündüm
Fakat bir sen doğanda başımı önüme eğdim
Üç kez art arda
Adını fısıldadım kulağıma
Sen doğanda and içmiştim
Merhamet etmeyecektim
Zalim değilim, fakat
Bir yanım Süphan'a bakar
Bir yanım aşına
Merhamet kadim coğrafyalım
Üç kez adınla su yetiştirdim
Üç kez adınla yatıştım.
Uygarlığımız bir sabah erinç içindeyken
Fırsatını bulup seni sevmeliydim
Yoksa hep aynı kederden derdest edilecektim
Çünkü atalarımızdan mirastı
Bir yerlerde
Bir şekilde kan dökülecekti
Fırsatını bulup seni sevdim
Merhamet et
Dizlerin!
Kim bilir
Belki anamın rahmi

Muhsin Demir

Kahpedir Bu Sevda

Eşikte duran sevdaysa alma içeriye
Bırak taş kesilsin kapıda puşt
Bakma öyle masum cilvelerine
Hayra gelmemiştir
Bilirim ben bu kahpeyi
Bir iki kıvrır baştan çıkarır seni
Sakin ha!
Fazla muhatap olma
Yapıştır alnına iki banknot
Gördün mü başka masada
Al sana kahpeliğine kanıt...

Yak, yık, kahret, küfret
Alma içeri bu puşt
Sonra tek duan olur
Al canımı ne olur...

Muhsin Demir

Kaldı ki Ben

Kaldı ki ben...
Sarayın devşirmesi
Ailenin üveyi
Şürünün çömezi
Ömrünün hiç etmezi
Gönlünün pek haz etmezi
Kaldı ki ben...
Gözünün görmezi
Ellerinin yetişmezi
Aklının ermezi
Sevginin yetmezi
Çemberin en iç etmezi
Kaldı ki ben...
Teninin hissetmezi
Yarınının yer bulmazı
Canının en sancısızı
Yolunun çıkmazı
Kollarının sarmazı
Kaldı ki ben...
Senin olanların en sensizi
Kaldı ki ben...
Yine ben kaldı...

Muhsin Demir

Karanlıklara K r p Geçiyorum

İŖte gidiyorsun
Yıldızlar kur yapıyor denize
Ay ışığı
Yakamoz koŖuyorum
Yarım aklım ve ben
Ve ben iŖte gidiyorsun
Gibiyim terk edilmiŖ ayrılmayan sahibince köpek evin kapısından
Yarım aklım yeni bir düzensizliğe uyanıyor
Her Ŗey çok yeni
Yapma ışıklar
Karanlığı kandıramıyorum
Ve ben iŖte yeni karanlıklara
IŖıklar yapma
IŖıklar bazen gözlerimi
Ve ben iŖte her Ŗeyi k r yorum
IŖıklar yapma
Ve ben iŖte karanlıklara k r p geçiyorum
Ŗimdi yeniden  Ğreniyorum
Ŗimdi her Ŗeyi yeniden

Muhsin Demir

Kardelen

Bulutlar fazla alçak
Ki sen gibi muhayyili
Yeryüzüyle bulutlar arasına sıkıştıran şu dünya
Bulutlardan da alçak.
Sen ölü toprağın sancılı yavrusu
Sen Alplerin
Sen Himalayaların
Karlar altındaki yaşam belirtisi.
Şen filiz filiz
Ölümü yararcasına
Sen bütün yitirilmişken umutlar
Haykıran:
"Direnmek vaktidir
Ey doğa ana
Ey insanoğlu
Ve yeniden yaşamak şartlara rağmen"
Diyen karlar prensesi.
Sen kar kadar beyaz
Sen yâr kadar eşsiz
Şen o ince çizgi
Ölümlerle yaşam arasındaki.
Sen buz kristallerinin hazin yenilgisi
Sen umudun
Ve direnmenin
Sen "her şeye rağmen" in
En vakitli simgesi.
Şen kuşanmış goncasını
İnce bedeninin üstüne
Daha yeryüzüne varmadan
Boynunu büken karlar prensesi
Sen bu dünyanın belki de ötesi

Muhsin Demir

Kavuştukça Büyüyen Hasretler

Hasretler vardır
Fizik kurallarını hiçe sayan
Kavuştukça büyüyen...
Yaşandıkça kavuşulan
Yaşlandıkça özlenen
Yaşamak gibi...
Sılaya dönüş gibi
Yaklaştıkça kavuşulan
Yol boyu büyüyen...
şafak sayımı gibi
Her şafağın bir sonrakini daha uzun kılması gibi...
Sen gibi mesela
Her senden sonra daha çok sen aramak gibi...

Muhsin Demir

Kediler Artık Uçmuyor

Kediler artık uçmuyor
Sen beni artık sevmiyorsun
Balıklar yüzmeyi öğrenmişler
Sen gitmeyi

Muhsin Demir

Kırgın Hasretler

Sana kırgın şimdi bütün hasretler
Yüzyıllardır kendinden taviz vermeyen
Toprağın kokusunu çaldın sevgili
Hangi varlık safhasında affedilmeyi bekleyeceksin
Hangi güzelliğın suyuna gidebileceksin
Toprağın kokusunu arayacak
Her katresi suyun
Bulutlar daha acı gürleyecek
Yağmur çatıları delercesine yağacak
Taşmayan nehir kalmayacak
Sonra denizler, göller, okyanuslar...
Yüzüne çıkacak
Yerin altındaki bütün sular
Bir annenin hışmına uğramak ödül olacak
Hiçbir dal gölgesinde saklamayacak
Hiçbir dam altında barındırmayacak
Yıkanacağıın her sudan kirli çıkacaksın
Bir demet dehşet filizlenecek
Beyninden kalbine
Sonra bütün vücuduna
Hangi aptal kokuyu süreceksin yağmur sonrasına
Hangi mahluku kandırabileceksin toprağı bilmeyen
Sana kırgın şimdi bütün hasretler
Ezelden ebede bir toprak kokusu borcun var sevgili
Aranıyorsun
Kirli parmaklıkların ardına hapsedecekler
Yarına varmadan katlini isteyecek
Haklılık payı hiç de az olmayan insanlık...

Muhsin Demir

Kibirli Şehir

Kanserojen bir havan var bugünlerde
Ey ağır başlı şehir
Mehtabına tutulan
Girdabında yutkunmaya meyletmiştir
Nereye sürüklersin
Önüne kattığın bu insan selini
Murat'ın asil akışına imrenmez misin?
Nedir bu dur durak bilmez coşuşun
Nereye hapsedersin de
Dolu dolu boşaltırsın
Soğuk bacalarından yükselen katranı
Varoşların değil mi süsleyen seni
Nedir bu kibrin...

Vahşi değilsin bilirim
Seyrine dalan bir çocuğa kastedecek kadar
Lakin sıcak gelmiyor artık
Hunharca dökülen karın...

Ey ağır başlı şehir
Nedir bu kibrin
Kibir değilse
Nedir bu hükmün...

(Ağrı)

Muhsin Demir

Kim Bilir

Asmam gerekmezdi belki leşimi
Gönlünün soğuk penceresine
Sırılsıklam koşabilseydim güneşli bir günde.
Gözlerinin cilvesine direnebilseydi kahrolası duygular
Çürümezdi belki
Şevgi adına ekilen tohumlar.
Kim bilir
Belki de hiç yitirilmezlerdi
Şehvetli bir benimsemeye değer görülseydi
Yitirilenler...

Muhsin Demir

Kirli Sevdam

Ben seni sevdikçe güzelleşirsin
Geriye kalan her şey çirkin
Geriye kalırsan sen de çirkinsin
Ben seni sevdikçe çiçek açarsın
Kır havası alır saçlarını
Ben seni sevdikçe dağ başında soğuk çeşmesin
Geriye kalan her şey çirkin
Geriye kalırsan sen de çirkinsin
Kır havası çirkin
Dağ başında soğuk çeşme çirkin

Muhsin Demir

Koparma Avucumdan Gülleri

Gelme artık şiirim de kirli Şarya
Bir çiçek açar avuçlarımda
Narin, kadınsı bir çiçek
Şevsem kırılır
Öpsem darılır
Bu da tarihi ancak
Özledim hiç yaşanmamış seveleri
Bire on alım rövaşta
Kafalar ticari
Ellerim ak ellerim berrak
Ellerim ellerinden irak
Ve yeter artık Şarya
Koparma avucumdan gülleri

Muhsin Demir

Korkak Kahraman

Korkakça pes ediyorsun
Bir öyküye kahraman yapamadan seni
Er olmayı beceremedin
Çıktığın meydanda
Kınında kırılıyor
Daha çekmeye yeltenmeden kılıcın
Diz çökmek de ne oluyor
Yüz sürmeden zorluğa
Alçalma diyorum bu kadar
Alçalma
Hem korkak hem alçak olma
Yıkıl diyorum
El sürme adabını aşan işlere
Süremediysen aşkın çilesini gözlerine
Bir avuç toprak at karasının hükmüne
Diz çöktüysen korkakça
Hükümsüzsün gayrı
Alçakça ayrıldığın meydanda...

Muhsin Demir

Kusursuz Karanlık

Kusursuz karanlık
Gecenin bir yarısı olan karanlık değil
Gece bir yarısı olmayanların karanlığıdır
Şöyle ki
Karanlık bir odaya kapatmışlar
Kapıyı bulamıyorsun
Bir kapı var mı?
Ondan da emin değilsin

Muhsin Demir

Küçüğüm

Bir şiir besliyorum
İmkânlarla ölçülemeyen,
Realizmin canı cehenneme
Mutlu son istiyorum
Sonu kötü biten bir kitaba,
Mutsuzluk olacaksa da
Mutluluğun canı cehenneme diyorum
Sonsuzluk istiyorum,
Sen diyorum küçüğüm
Sen diyorum suratsız bir katile
Evrenimiz güzelleşiyor,
Sen diyorum küçüğüm
Ben sen diyorum
Suratsız bir katil güzelleşiyor
İmkânsızlıklar aynı potada eriyor,
Bu şiiri imkânlarla ölçemezsin
Realizmin canı cehenneme
Ben sen diyorum
Evrenimiz güzelleşiyor,
İnsanlar bana ürkütücü gelir
Tam ürkecekken
Sen diyorum küçüğüm
Ben sen diyorum
Evrenimiz yeniden güzelleşiyor,
Tan vakti girmişken
Aklıma yeni bir çılgınlık düşüyor
Realizmin canı cehenneme
Bütün kıtalar eşit ısınsın istiyorum
Aklıma sen geliyorsun
Gül diyorum küçüğüm
Gülüyorsun
Bütün kara parçaları aydınlanıyor,
Realizmin canı cehenneme
Sen gülüyorsun ya küçüğüm
Evrenimiz güzelleşiyor
Sen gülüyorsun ya küçüğüm
Realizmin canı cehenneme

Muhsin Demir

Küfürlerim Çağdaş

İhtimaller dahilinde seviyoruz
Çağdaş sevdalar kumdan kale
İhtimal:
Durgun ya da kısa dalga hareketleri
İhtimal:
Kıyı boyu hırçın.
Olanlar
Olacaklar
Olmayanlar
Olmayasicalar
Coğrafyanın hükmü
Hava durumu vs.
Aşk tariflerinin sıralandığı
Ticari satırlarının intiharı dayattığı
Yarı çıplak bir kadının
Sonu görünmeyen yolda resmedildiği
Kalın, kırmızı kapaklı bir kitabın öngördükleri.
Bir şaire henüz tüm olmayan benliğimle katılıyorum:
"Biliyor musunuz?
Ben bu çağdan nefret ettim
Etimle kemiğimle nefret ettim!"
Ancak çağdaş sevdalar Zarifoğluca bilmiyordu
Tuttum yeni küfürler buldum
Çağdaş küfürler
Meğer kendimi ne kadar çağdışı büyütmüşüm

Muhsin Demir

Li Benda Te An Jî Miriné

Di şevêkî ker û lal de
Li ser dilê te giriyam.
Dengê min bû feryada bûkekî bé dil
Ez qeriyam
Qeriyam
Qeriyam.
Evîn wek bajarekî xerîb
Bi héviya dîtina te
Di vé bajaré de li dora miriné ve geriyam

Muhsin Demir

Li Ser Min De Bibare

Çavén min xwediye xwe nabînin
Xwe davêjim ber bextê sînore Îran'ê
Benda dengê te yê eşîrî disekinim
Dizanim ku li vir mirin dibare
Gaveke din bavêjim ez dê bibim perçe perçeyî
Ji xwe, ji reşkên çavên te jî bêhna mirinê ranabe?
Biborîne ev jî pariyek ji héviyê ye, baweriyê ye
Lê ne deng ji te dertê
Ne jî ez gaveke din davêjim
Di navbera mirin û mayîné de zinaran dikutim ku
Bikaribim bala çavên te bikşînim
Bala çavên te bikşînim ku
Mirin mirin li ser min de bibarî

Muhsin Demir

Maviyi alma

Maviyi alma
Daya merdiveni göge
Tırman tırmanabildiğin kadar
Bulutlara dokun
Gkkuşağına...
Yağmur damlalarına herkesten önce ulaş
Kimi kuşların kanatlarına takıl
Onlar iyi seçerler gidecekleri yeri
Ama maviyi alma
Yalnız adamların koyu şahididir
Kuytu köşesi
Dilek ağacı
Binlerce yıllık emeğidir mavi
Yoksa ağlayınca nereye koşarlar

Muhsin Demir

Mem u Zin Ertesi

Bir aşk ertesiydi
Geç kalmıştık hani
Diyeceğim küçüğüm
Mem u Zin ertesiydi yani
Payımıza pek bir şey kalmamıştı
Aslan kesilmekti artık
Bir yürekte kirli
Üç harfli tek heceli
Şu yalanlar silsilesi
Anlayacağın küçüğüm
Yok artık Kays'tan ötesi
Leyla'dan güzeli
Vazgeç
Henüz burnunda olanlardansın çiçeği
Terk et bir cami avlusuna şu illeti
Korkma yoktur bunun vebali
Duydu mu duymadı mı
Bilmiyorum ahali
Benim de ömrümden geçti gitti
Şu hülya hali
Artık ne geleni var ne gideni
Gelse de demez miyim
Yufkaydı açtın, aslan kesildi
Çoktan çekmişim ömrüme çelik sürgüleri
Gel dinle şu aşk-ı sefili
Bırak Tajdin'le Siti'yi
Çağdaş aşık onları da kemirdi
Bir aşkla yaptım devri alemimi
Anladım kalmamış
Ne Mem'i ne Zin'i...

Muhsin Demir

Memleket Dönüşü Kokuyorsun

Memleket dönüşü kokuyorsun
Ot biçiminin öğle paydosu
Gübre az
Hasadı bol
Toprağı yumuşak ekin kokuyorsun
Traktörün vagonuna asılmış bir dizine çocuk kokuyorsun
Taze bilenmiş orağı sırtlanan
Umudundan taviz verdiği görülmemiş
Tek başına on adama iş çıkaran
Bahtiyar amcanın ihtişamı kokuyorsun
Sürüden istediğini alan Berivan'ın peştamali
Tüfeğini eş edinen yayla çobanı kokuyorsun
Tandır başı divanının sıcaklığı
O gece ziyafet veren
Hasan emminin tek odalı evi kokuyorsun...

Memleket dönüşü kokuyorsun
Çöpten ekmek toplayan anne
Memleket dönüşü kokuyorsun
Sokağı barınak edinmiş çocuk
Memleketim kokuyorsun
Başı dik
Yüreği pak
Memleketim kokuyorsun
Biraz tok
Daha çok aç
Biçtiği otları günü anca çıkaran
Hasadı bol ekini bir iki çuval patates olan
Memleketim kokuyorsun
Teklese de yürümeyi az çok beceren
Civardaki tek traktörün arkasındaki çocuk
Bahtiyar amcanın bilemediği orağın ucundaki
Körelmiş hayat kokuyorsun
Memleketim kokuyorsun
Berivan'ın on parça olmuş tek parça peştemali
Çobanın sürünün son üyelerine adadığı canı kokuyorsun
Memleketim kokuyorsun
Tandırdan çıkacak ekmeğin yoluna
Ağrıyan başını koyan annem
Hasan emminin
Az yağlı bulgur pilavından oluşan ziyafeti kokuyorsun
Memleket dönüşü kokuyorsun
Çok emekli az aşlı anne
Çatısı durmadan akan memleketim kokuyorsun
Çatısı gök yatağı toprak barınaklı çocuk
Memleket dönüşü kokuyorsun...

Muhsin Demir

Min Ne Zanî Tu Ne Zîn î

Evîna min riya Mem e
Çavé te ji min re zindan e
Mirina min wek destan e
Min ne zanî
Tu ne Zîn î

Xanî rabe binivsîne
Beko ji me re ne hewce ye
Mirina min wek destan e
Min ne zanî
Tu ne Zîn î

Muhsin Demir

Namasum Dudakların

Bir yerlerde dudakların kıvrılıyor
Ben yokum dudakların kıvrılabiliyor
Dudakların masum değil
Dudakların küstah
İnce belli bardağa nispet
Dudakların masum değil
Otuz ikinin yarısına dar
Çeyreğine fazla kıvrılıyor
Dudakların nefes alıyor
Dudaklarının kolları var sarılabiliyor
Dudakların doksanlardan kalma
Gözlerin muhbir
Gözlerin hâlâ masum
Dudakların masum değil

Muhsin Demir

Ne Çok İsterdim

Ne çok isterdim
Bütün insanları aynı kefeye koyup sövmemeyi
Bulutlu havaları yağmura yormayı
Yaprak dökülüyorsa ağaçtan, mevsimin doğal seyrine yormayı
Ne çok isterdim
Tam kararında ölmeyi

Muhsin Demir

Ne Garip Adam

Bir garip adam
Durup durup iç çekiyor
Dizinde kâğıt
Elinde kalem
Karaladığı satırlara bir tümce daha ekliyor
Ne yapmalı gidişat hoşuna gitmiyor
Eli bir çenesinde
Bir alınında
Çoğu zaman şakağında
Durup durup iç çekiyor
Sırtındaki bir dünya kendince
Oturduğu her yerde bundan yakınıyor
Bir garip adam
Yorulunca bir sigara yakıyor
Oflamaya hazırlanır gibi
Derin bir nefes alıyor
Yarısını içine hapsediyor
Kalan yarısını geri salıyor
Dumanını seyre dalmış gidiyor
Bir ihtiyaç molası verip
Yaktıklarını küllüğe boşaltıyor
Bir yudum daha
Canına minnet
Biri kalkıp desin ki
Yazık ömründen gidiyor
Ne dinliyor
Ne dinliyormuş gibi yapıyor
Bir yudum daha
Küllüğün orta yerinde eziyor
Hırçın bir edayla
Ulan sanki meydanda adam asıyor
Bir garip adam
Durup durup iç çekiyor
Kendince bağlamış dünyayı halata
Peşine takmış çekiyor
Aklına bir tümce daha düşüyor
Dönüp dizindeki kâğıda kapanıyor
Bu adam ne düşünüyor
Ne yazıyor böyle
Eline şakağı
Aklına bir tümce düşse
Hıncını kâğıt kalemden çıkarıyor
Ne garip adam
İç çeke çeke yazıyor
Bir yandan da bağlamış dünyayı halata
Peşine takmış çekiyor
Bir garip adam
Durup durup iç çekiyor...

Muhsin Demir

Nokta/boşluk

Boşluktan sonra büyük harfle başlanır
Noktadan sonra yatay bir düzlemde aynı hızla giden iki duygu
Boşluk
Gökyüzü bulutluysa kaldırımların temizlenmeye ihtiyacı vardır
Kaldırım boyunca el ele tutuşmayın
Boşluk
Büyük harf
Kırmızı ışıkta dur
Sarıda sabırsızlık hat safhada
Sarıdan sonra kırmızı yanar
Noktadan sonra boşluk gelir
Boşluktan sonra büyük harfle başlanır
Mevcut bulgular evrenin karesinin evreni geçemeyeceğini gösterir
Altmış ikiden tavşan olur
Şapkadan da çıkar
Tavşan bu
Şapkadan çıkanı makbuldür
Her nokta yeni bir boşluk doğurur
Boşluktan sonra büyük harfle başlanır
Altmış iki hayal gücüdür
Şapka hayal gücü yetersizliği
Aynı düzleme iki tavşan koysak
Bir noktaya varma mücadeleleri olmaz
Nokta demişken
Boşluktan sonra büyük harfle başlanır
İki paralel hiçbir zaman kesişmez
Üç yüz altmış dönen sadık olandır
Biraktığın yerde seninle aynı doğrultudadır
Bir çizgi sonsuz sayıda noktadan meydana gelir
Her nokta yeni bir boşluk doğurur
Boşluktan sonra büyük harfle başlanır
Boşluk

Muhsin Demir

Olduğum Yer Gzlerinsiz

Gn gece olurdu
Karanlığa karışırdı gzlerin
Bir kısımda kulaklarımda gel-gitli sesin
Olduğum yere akılırdım
Olduğum yer karanlık
Olduğum yer derin bir yalnızlık
Olduğum yer
Ah bilmezsin
Olduğum yer nasıl da gzlerinsiz

Muhsin Demir

Oysa Ben Sesine Ulaşamazdım

Oysa ben sesine koşmak isterdim
Dilim her dönmediğinde
Ne söyleyeceğinin pek önemi olmazdı
Sesinde dinlenmek isterdim
Avuçlayıp sesini yüzüme sürmek
Parmak uçlarıma kadar yaymak isterdim
Hayata ara vermektir sesin
Haine yüz çevirmek
Ekmek davasından arta kalmaktı
Oysa ben sesine ulaşamazdım

Muhsin Demir

Ölmek de Sıradanlaştı

Şimdi yaşamak için çok geç
Ölmek de sıradanlaştı ya

Muhsin Demir

Ölmeyesin Ha

Yere çöktüm bugün
Dizlerimin üstüne
Ellerinle miğferimi ve kalkanımı
Ve kılıcımı ateşe attın
Fakat geleceğim bir gün
Güzelliğine itibar etmeyen ne varsa
Boynunu vuracağım bir bir
Ölmeyesin ha

Muhsin Demir

Ölüm Kulağa Hoş Gelen Bir Melodi

Yazılabilecek şiirler yazıldı
Bir kesim sevildi
Bir kesim sevmeye değer görülmedi
Öpülecek dudaklar vaktinde öpülmedi
Tutulacak eller sarılınacak bedenler
Gereğince özlendi
Vaktinden sonra gidildi
Gidilmesi gereken yerlere
Bazı doğruların gizlenmesi gerekti
Bazı yalanlar ustaca söylendi
Bazı yalanlar ustalık gerektirmedi
Şimdi ölüm
Yakınlarda bir yerde
Kulağa hoş gelen bir melodi

Muhsin Demir

Öyle Güzelsin ki Bugünlerde

Öyle güzelsin ki bugünlerde
Dün de böyle güzeldin
Önceki günler de
Yarın da güzel olacaksın
Elbette sonraki günler de...

Muhsin Demir

Parolaymış

Uzak karakol nöbeti şimdi gözlerim
Oldukça tedirgin
Bir o kadar da korkulu
Dş sende
El tetikte
Durmadan sayıkladığım
Garip birkaç hece
Parola diye dilime tutuşturdukları
Aptallar!
Ne diye diktiler oraya beni
Bilmezler mi
Vururum
Sen olmayan her geleni...

Muhsin Demir

Rasyonel aresizlik

Çocukluğum gibi
Ne unutabildim
Ne de bir daha geri dönebilirdim
-Gayet rasyonel bir çaresizlik

Muhsin Demir

Resmi Din

Ekmek davası da neymiş
Temelleri ile oynuyorlar anadolunun
Ulusal bilince yükseliyor minareler
Ezanları ki
Davetkâr değil eskisi gibi
Resmi evraklara sığdırılmış
İncitilmiş tinleri
Değil mi ki
Hoparlörlerde yankılananı
Özdekselleştirdi devlet eli
Hayır, hayır!
Fatih'in buyruğu bu değildi
Beşer mi aldı uluhiyeti
Ummayın ki bu kadar basitti
Hayır
Fazlasıyla marjinal idi
Muhammed'in ümmeti
Değil mi ki
Muhammed kendinden bir şey söylemezdi
Feshederdi beşerin hakimiyetini
Her kelamı O'nun kelamı
Kelam-ı Kadim idi

Böbürlenmezdi
Üstüne söz söylemezdi
Değil mi ki
Köktenciydi Osman ili

Muhsin Demir

Sahte Kahramanlar

Biz mi kötüydük
Masallar mı bize ihanet etmişti
Hani iyiler kazanır
Kötüler de kaybederdi
Ne yalanlarla yatırılmışız be
Yıllarca gelmedi
Beklediğimiz o peri
Anne, baba, dadı
Yediğim elmanın zehrine
Öpücük bulamadım panzehir diye
Kurbağa aynı kurbağa
Ektiğim hiçbir kabak
Dönüşmedi bir faytona
Asılayım dedim saçına Rapunzel'in
Penceresinde değildi
Önüne gittiğim hiçbir evin
Kırmızı başlıklı kızı da
Gören olmamış o günden sonra
Keloğlan daha kel de
Hüner kalmamış elinde
Kim uydurdu bu yalanları
Nerede Alice'in harikalar diyarı
Bulamadım bu palavraların arasında
Burnu uzamış bir ufaklığı
Ah Alaaddin ah
Bir geçirirsem elime seni
Görürsün lambadaki eksik hüneri
Sen de dokuzuncu canını verdin ya kedi
Kim giyecek bu çizmeleri
Anne, baba, dadı
Kızmayacağım da
Anlatmasaydınız keşke şu palavraları
Bir ömür tükettim
Bulamadım bu genç kahramanları.

Muhsin Demir

Sahte Tanıklar

Belki de
Hayata dair en yalancı tanıklarımızdı
Fotoğraflar
Gölmeye mecbur hissederdik
Üç-iki-bir
İşimiz bitene kadar
Flaşlara karşı bile sahteydik
Düşünsene
Hoşumuza giderdi
En güzel sahteliğimiz
Ya da en sahte güzelliğimiz
Bir kez daha eksilir
Albümlerde gömülü kalırdık
Gün yüzüne her çıktığımızda
Biraz daha sahteydik...

Muhsin Demir

Sayın kaldırımlar

Bir nüshası bende bu ayrılığın
Bir nüshası sende
Hava durumu öyle demiyordu oysa
Gece nereden geldiği belirsiz hava dalgası
İzmaritlerle dolmuş sokaklar, oluklar
Büyükşehirlerde kaldırımlar da ağlar
Sabaha karşı, sabaha karşı olan köpekler havlar
Sayın öncesini hatırlamadığım Yalom
Nietzsche ne zaman ağlar
Nietzsche
Niçe
Hiçe
Hietzsche
Saçmıyor bu kelimeler

Bir nüshası bende bu sevdanın
Bir nüshası sözde
Aşık olduğu kadının zenginliğinde değil
Yoksul adamın dramı
Sokaklar realizmin hakimiyetinde
Sayın Hugo
Kaldırımlar kimseyi papaz yapmıyor
"Yeterince hırsızlık yaparsan,
çaldığın paralarla seni aziz ilan edecek bir kilise satın alabilirsin"
Diyordu şair
Ama sayın şair
Gece vardiyası buna da izin vermiyor

Sayın peder
Sigaramı şarabınıza banabilir miyim?

Muhsin Demir

Sen Beni Sevemezsin

Sen beni sevemezsin
Üzerimde yetmişlerin hevası
Atlılar basmadan infilak etmeliyim
Son eylemimdir aşk kulvarında
Son pratik yaklaşımım
Bu çağdan men edildim
Sen beni sevemezsin
Ellerin aşk üretiyor evet
Ellerin aşk tüketiyor
Kaşlarının bittiği yere saçların yaklaşmış
Saçların rüzgara yön veriyor
Çağdaş kuyularda yıkanmış gibisin
Dilimin üzerinde küstah bir şiir
Sen beni sevemezsin

Muhsin Demir

Sen Beni Seversen

Sen beni seversen kaburgasından bir kuş kırılır
Olur olmaz ağaçlar yaprak döker
Bazıları iğne yapraklı olur dökülmezler
Şen beni seversen kesin bir gece yarısı karakollar basılır
Ölü ve yaralılarımız olur
Yaralıların durumuna bakılır ölüler genelde bizim olur
Fıçılar dükkan kapılarına istiflenir
Meyhanelere durmadan masa sandalye taşınır
Tütün mamulleri piyasası yeniden düzenlenir
Kredi limitleri, ipotekler, hacizler
Kumar masaları varsayımların dışına çıkar
Aşkta da aynı kişiler kazanmıştır
Sen beni seversen belki iyi şeyler de olur
Elmas rezervleri tükenir
Post-modern sistemler çaresiz kalır
Bakarsın Afrika göç de alır

Muhsin Demir

Sen Beni Seversen II

Sen beni seversen belki iyi şeyler de olur demiştim
Yanılmışım
Sen beni seversen kesin iyi şeyler olur
Aşk büyütürüz
Üç beş ufak müridimiz olur
Onlar da büyür yeryüzüne aşk salarız
Yitirdiğim ne varsa sende bulurum
En önce umudu
Ve daha nicesini
Sen beni seversen kesin iyi şeyler olur
Bir kuşun kaburgasından kırılma ihtimali yok olur
Ağaçlar mevsimsel yaprak döker
Sen beni seversen kesin bir gece yarısı karakollar boşalır
Yalnızca ölmesi gerekenler ölür
Fiçılar geri toplanır
Meyhaneler iflasın eşiğine varır
Tütün mamulleri piyasasının canı cehenneme
Kredi limitleri, ipotekler, hacizler...
Hepsinin canı cehenneme
Kumar masaları aşka ölçüt olamaz
Aşkta herkes hep kazanır
Sen beni seversen kesin iyi şeyler olur
Elmas rezervleri tükenir
Post-modern sistemler çaresiz kalır
Afrika kuvvetle muhtemel göç de alır

Muhsin Demir

Sen Olan Yanım

Sen olan yanımdan mı bahsedeceğim Şimdi
Sen olmayan yanım varmış gibi...

Muhsin Demir

Sen Şimdi Sevgilim Olduğunu Bilmezsin

Sevgilim,
Sen Şimdi sevgilim olduğunu bilmezsin
Ve ben seni nasıl seviyorum
Hasretin bulaşmadığı havayı solumak için
Pencereyi açarcasına
Bahçe kapısında büyüyorsun
İçeriye yeni bir hasret doluyor
Karyolamda
Kitaplarımın arasında büyüyorsun
Kağıt kalem seslerinden besleniyorsun
Eski bir Őarkının tınısından.
Bütün öğretiler görecelidir
Sen güzelsin
Bu bir evrensel güzellik yasasıdır.
Sevgilim,
Sen Şimdi sevgilim olduğunu bilmezsin
Ve ben seni nasıl seviyorum!

Muhsin Demir

Seni Nasıl Sevdiğimi Biliyorlar

Tedirginim
Seni nasıl sevdiğimi biliyorlar
Herkesin uykuya daldığı saatte
Sorguya çekiyorlar beni
Ben bu hasretle ölüyorum biliyorum
Biliyorsun
Biliyorlar
Hele bu saatler
Güvercin kanatlarında kalmış
Akşam yuvaya dönmemiş saadet
Bir kaptan gemisiyle batıyor
Cesedim kıyıya vuruyor
İğne deliğinden görülebilen yaşamak
Pek ala, bir torbaya sığabiliyor
Bir torbaya sığıyorum
Olay mahalli boşalıyor
Seni nasıl sevdiğimi biliyorlar.
Seni nasıl sevdiğimi biliyorlar
Ve toplumsal tehditlerin başında geliyorum
Jandarmalar basıyor
Yüzükoyun yere yatırılıyorum
Hangi kanuna tabi tutulsam
Ertesinde kurşuna diziliyorum
Meydanı dolduruyorum
Meydanı dolduruyorlar
Seni nasıl sevdiğimi biliyorlar.
Seni nasıl sevdiğimi biliyorlar
Ve günlerce eve uğramıyor güvercinim
Gittikçe yalnızlaşıyorum
Daha yalnız
Daha
Daha
Bir güvercinim olmadığını öğreniyorum
Seni nasıl sevdiğimi biliyorlar.
Seni nasıl sevdiğimi biliyorlar
Ve biraz da bundan tedirginim

Muhsin Demir

Seni Severken Ölüyorum

Silahlılar sokaklara doluşuyorlar
Seni vuracaklar sanıyorum
Çünkü bütün caddeler
Bütün sokaklar
Her gün binlerce geçtiğindir
Bütün kapıları sen açıyor
Bütün pencerelerde sen gülüyorsun
Nerede birileri çamaşır asıyor
Nerede birileri ip atlıyorsa
Gözüm kapalı buluyorum oradasın
Merdiven başlarında rastlıyorum sana
Vitrinlerde yansyorsun
Durup seyrine dalıyorum
Hiçbir yere vaktinde varamıyorum.
Silahlılar
Silahlıları sokağın ortasında durduruyorum
Aman ha! diyorum
Ses etmeyin, yatıyor
Gidin bir yüzyıl sonra gelin
Hayıflanacak, utanacaksınız
Bu aşkıyım diyorum
Beni dinlemiyorlar
Beni kimse dinlemiyor
Beni sen de dinlemiyorsun.
Seni severken ölüyorum
Bir tabur silahlı
Üç el...
Aralarında sen
O an uçacağım sanıyorum
Çünkü kutsal olduğuna inanıyorum aşkın
Kanat olduğuna
Üç el... Aralarında sen
Boylu boyunca seriliyorum.
Hayatı anlayabilmek için
Bazen ölmeli
Ya da sevmeli
Kanatları olup da uçamamanın muadilidir sevmek
Ve ben hala kutsal olduğuna inanıyorum aşkın

Muhsin Demir

Seni Seviyorum Sloganik Değil

Buralarda insanlar haklı olmak için bağırırlar
Tahtta Escobar ünü
Tacirlik baronluk krallık
İç açları yüz sekseni bulan mason teşkilatların ürünüdür
Bir ideolojinin uç noktaları ateşli savunucular bulur
Bir kedi göz ucuyla suçludur
Göz ucu biraz da kibirdir
Her an bir kavganın zeminidir buralar
Buralarda seni seviyorum sloganiktir
Köşe başında karşılaştığım sokak köpeği havlayacak bir şey bulamıyor
Her gün aynı şeye havlanmaz ki

Her gün aynı şeye ölünebilir
Seni seviyorum, sloganik değil

Muhsin Demir

Seni Yaşamak

Bir ömür düşleyeceğim
Yasak kelimelerle örülmüş cümlelerle
Tüm kelimeler seni gösterse de
Kimse çözemeyecek
Bir insanın ne kadar sevilebileceğini
Sonra bir kazıda bulacaklar sayfalarca seni
Asırların karanlığına güneş olup doğuvereceksin
Son dakika haberlerinde başköşeye oturacak
Haftalarca manşetlerden düşmeyeceksin
Bilim insanlarını hayrette bırakacak
Piramitlerin gizemini gölgeleyeceksin
Bundan sonra en çok sen konuşulacak
En çok sen imgeleneceksin
Kalemler seni yarışacak
Mürekkepler akacak son damlasına kadar
İnsanlık gövde gösterisi yapacak
Seninle aynı türden olmak onur verecek
Yine de kimse çözemeyecek
Bir insanın ne kadar sevilebileceğini
Seni yaşayan yalnızca ben olacağım...

Muhsin Demir

Sevdam

Tek bir nüshasını dahi bulamayacaklar
Sevdamın
Mümkünatı imkânsızlığında yatar
Sana ait bir çift göze daha rastlamamın...

Muhsin Demir

Sevdaydı Eskidi

Nicedir yüzün görmem, kafamın içinde sesin girift, ne işe yaradığını bilmediğim hafızam lakayt. Vayyy benim kof sevinçlerim! Kof olsa da mübremdir sürekliliği; mübremdir seni görmek, işitmek. İç geçiren bir lokomotifim, sarfınazarından beri. Tevekkeli der durursun, ucu bucağı yok ummanlarda küreklere asılmama. Bereket versin kalifiyeliyim boğulmakta. Gerekli havayı pencerelerden tedarik ederim. Zaten dolu bir nefes nasıl alınır bilmem. Çocukken çok kaybettim bu yüzden; tek nefesle en derine kim dalarsa... Ben hep yarım nefes daldım. Bir seni gördüğümde ciğerlerime hava dolduğunu duyarım. Şu kısacık boğulmaları, şu ayak takımı çırpınışları saymazsak, ömrümce seni aramışım. Meğer uygun şartlarda ben de galip gelebilirmişim. Uygun şartlarda derin bir nefes aldıp şiir ısmarladım. Vayyy benim harfendaz yârim! Ölmeden beni yıka istedim. Sözlerin teneşirin kirli yüzü.

Çok olmasa da eskidendi. İnsanların ruhlarını kaybetmedikleri zamanlarda, bir adam bir kadına şiir ısmarlar sevda olurdu. Kadın bilirdi, şiir ısmarlayan adam güzel severdi. Elbette sadece şiir ısmarlamak yetmezdi. Kadın şiirden de anlardı, her dizeye meyletmezdi. Prenslar beyaz atlı değildi fakat sevdalar masalsıydı, kimi destansı. Mendiller, aynalar, mektuplar mihenkti. Ayna ayna, söyle ona, yoktur ondan güzeli bu dünyada. Böyle derindi. Kavuşsak iyiydi, kavuşmasak Allah kerimdi; kimi delirirdi, kimi velileşirdi, kimi şairleşirdi, kiminin dili bir ömür kilitlenirdi. Yani sevda olurdu. Sevda dediğinin ağrısı olurdu, sızısı olurdu. Kutsaldı, saygısızlığa gelemezdi. Sevdalanmış denirdi. Nasıl dolu bir kelime değil mi? Sevda! Şimdilerde lügat da adileşti.

Muhsin Demir

Sevişmeyi Yasaklıyorum

Sokağa atın kendinizi
Sevişmeyi yasaklıyorum
Güneş varsa ısının
Yağmur varsa ıslanın
Rüzgâr varsa karşınıza alın
Kuşları alıyorum
Kalabalığı sevmiyorum
Sevişmeyi de yasaklıyorum

Muhsin Demir

Son İstek

Kırbaç darbesi olup iniyorsun
Çıplak bedenime
Mecalsizliğin ifadesi
Kısık gözlerle
Gayrı son istek
Ha gayret yüzüne tükürmektir
Haklı bir davanın son çırpınışları...

Muhsin Demir

Şahıs Oyunu

İkinci tekil şahıs hep ikinci tekil şahıs olmalı
Hava soğuk olduğu için üşümeli
Akıl dışıdır çok beklemekten gelen nefes darlığı
Şeninki çok koşmaktan olmalı
Üçüncü şahsın da hadsizliği olur
Ama kardeşim
İkinci tekil şahıs kalıcı hasarlı olur
Onu hadsizlik diye geçiştirmemeli
Birinci tekil şahıs birinci tekil şahıs değil aslında
Teklikte birinci olduğu doğru
Yanlış olan şahıstaki anlamsız vurgu
Bu boşluk ikinci şahsın gururu
Bak ikinci tekil şahısta da anlam oyunu
Şahıs olduğu doğru
Tarihte tekliğine rastlanmamıştır
İkinciliği de tamamen kelime oyunu
Ben'in acizliğini örtmek oyunu

Şahıs olmamak
Ve birinci olmamakla birlikte
Birinci teklik ben'lerde kalmıştır
Şahıs hırsız olmak
Aslında birinci olup
Ben'lerin acizliğini örtmek için ikinci olmakla birlikte
Sen'lerde tekliğe rastlanmamıştır
O'lar hadsiz olmakla birlikte
Çoğu kez ben'lere yanlarında yer açmışlardır

Ben'ler yanlarına o'lardan bir grup alarak
Çeşitli düzenlemeler için Ankara'ya doğru yola çıkarlar
Çok sayıda başvuru sonucunda
Ankara tarafından ben'lerle bir kısım o'ların deli olmamakla birlikte
Yarım akıllı olduklarına kanaat getirilmiştir
Dönüşte sen'lerin taşlı sopalı saldırısına uğrayan ben'ler ve bir grup o'lar
Sen'leri kışkırtmış olmaktan dolayı suçlu bulunup
Sonsuz tekliğe mahkûm edilmişlerdir

Muhsin Demir

Şair Gömleği

Şair gömleğin dirsekten yıpranmış
Uç beş sevda sözüyle hırpalanmış
Boş yere şairim, zorlama
Kapalı kapı değildir Ezmira

Su dök avuçlarına ettiğin dua haramdır
Dileğin yardım samimi bir selamdır
Şairim, su dök avuçlarına
Bu sevda yolu, sonu seladır
Kapalı kapı değildir Ezmira

Dar geliyorsa bırak kavuşturma
Çıkar at şu gömleği pencere kapı koşturma
Şairim ter bulaşmış yakana
Sırtına kollarına
Etme şairim, kapalı kapı değildir Ezmira

Güzel görür güzel seversin
Güzel seni sevsin istersin
Bir güzel bin cihan eder amma
Güzele bel bağlama şairim
Kapalı kapı değildir Ezmira

Yürü şairim ölçek ölçek dökülürsün
Sabrın sonu sefalettir yanlış bilirsin
Vay şairim, sükûnetin gömleğini yırtmış
Yarın kapısında yarı ilikli yarı ilkelisin
Boş yere zorlama
Etme şairim, kapalı kapı değil
Bir cihan harbidir Ezmira

Muhsin Demir

Şarya

Ölüm, vaatlerin en güzeli Şarya
Yoksa nasıl yaşardı insan yaşla
İnce yoldan yürür gibi telaşla
Yoksa nasıl yaşardı insan aşkla

Toprak verirse güzel verir ya
Hiçbir verdiği kalmaz ya yarına
Karadır diyorlar örtünür karla
Toprak sözlüdür toprak sözlü Şarya

Gelen demiştir elbet ah be dünya
Ya almıştır kara maya ya haya
Yunus illa da edep demiştir ya
Haya, ıstırabın yücesi Şarya

Bu sevda döner yapışır yakana
Çaldığın gün değil sığmaz ay yıla
Ölürsün bülbül konmaz toprağına
Gül mezarda kokmaz aldanma Şarya

Gül toprağı döner toprak çamura
Şen de toprak olmadan çamurlaşma
Özün güzeldir özün ver toprağı
Özün ver ki saygı bulasın Şarya

Muhsin Demir

Şarya II/bilge bir adam

Bilge bir adamın sessizliği vuruyordu kulaklarımı
Sakalları gözlerime doluyordu
Kulaklarını aşmış saçlarının düzenli bir dağınıklığı vardı
Sevdanın kazananı olmaz
Sadece daha az kaybedeni olur diyordu
Duvarın bir köşesine takılan gözleri
Şarya'yı tanıyormuş gibi bir bilgeliği vardı
Zaten bilge bir adam ya Şarya'yı tanır
Ya da Şarya'yı tanıyormuş gibi olur

Muhsin Demir

Şarya/malnexirabê

Bêje Şarya
Bêje malnexirabê
Zikê kîjan çiyayê biqelişînim
Kîjan zinarî li ser xwe de hilweşînim
Bi kîjan dengê bigrîm
Bi kîjan zimanê binalim
Hawara xwe bigihînime xweda
Bi derewan li ser min de neyên
Şarya!
Bi derewan li ser min de neyên
Çendî mêrxasbim jî
Derewa li ser zimanê te
Piştî min dişkîne Şarya
Derewa li ser zimanê te
Piştî min dişkîne

Erê Şarya
Erê malnexirabê
Beriya berbangê
Stêrkan li ser keziyên te de hûr bikim
Porên te bibriqînim
Te di hembêza rojê de veşêrim
Bila herkes te bibîne
Lê tu kes te nenasîne Şarya
Çend hezar sal şûnda min tu dîtî
Li bêrika xwe de veşartî
Ditirsim Şarya
Ditirsim te binasînin
Bi xwe re hildin bibin
Çend hezar salan jî min dûrxin

Biqêre Şarya
Biqêre malnexirabê
Ev erdnîgariya
Bi qêrînên xwe dizê
Ev qedera me ye
Li pey evîna xwe ya qedexa biqêre

Şarya
Malnexirabê
Zanyarê mirinê me
Min tiştêk jî jiyana hemdem fem nekir
Lê heger tu bixwazî
Cûreyên mirinê jî te re birêzînim
Ji mirine netirse Şarya
Mirin çêtire
Ji evîneke qedexa

Şarya
Malnexirabê
Xwe di paceyên şevê de berdidime xwarê
Bêbaskiya xwe fem dikim

Beriyê jî ez nedifirîm
Lê nepirse malnexirabê
Ew demên ez keziyên te ve didaliqîm
Çawa difirîm
Nepirse

Weleh Şarya
Weleh malnexirabê
Êdî zimanê min venagere
Nalînên akademîk jî pêwîstiya xwe wendakirin
Êdî zimanê min venagere Şarya
Malnexirabê
Mêjiyê min nagihîje te
Li ser çiyakî bê nav
Piştî xwe bide min
Û biqulibe

Muhsin Demir

Şarya-III

Uzun bir yolculuğun ilk çeyreğinde
Bir terminalden diğerine
Şehirler arası üşüyorum
Bir dağdan diğerine
Bir ovadan nehirden gölden...
Şarya'ya bakar gibi bakıyorum bir dağa
Bir dağ mahzun
Bir ova nehir göl
Bir köylünün gözü ekmeğinde
Buralardan Şarya geçti mi diyorum
Bir köylü mahzun
Hangi şehirden geçsem
Kapısı sonuna kadar açık
Şarya girmiş mi diye bakıyorum
Anadoluda Şarya derler
Kime sorsan tanır diyorum
Kime sorsam tanımıyor

Muhsin Demir

Şem u Pervane

Çok okudum, şairlerden ortak karardır
Kırpığınle taçlanmış gözün devre sultandır

Bunca bekledim, seni sevmek ahde vefadır
Yüzün cihan bülbüllerinin tek tas kanıdır

Gül bahçesinde de yatılsa maşuğun dizi vahadır
Mecnun'a Leyla'sı kavli karardır

Çok güzel gördüm hepsi senden önce hevadır
Şana güzel deyip geçmek güzelliğine cefadır

Yüzüme çarpan rüzgar mıdır zülfünün dalgası mıdır
Zülfün değilse beni boğan urgandır

Kaşın gittikçe daralan sonu gelmez patikadır
Kaşın ceylanın su içmeye indiği dereye kıyıdır

Seni sevmek bütün sevmelerden gayrıdır
Seni seven kah pürneşe kah ah-u zardır

Pervanenin aşkı şemle yandığı kadardır
Yanmazsa pervane aşk onda zerre kadardır
Aşığın ömrü pervane kadardır
Pervaneden sonra şem yandığı kadardır

Muhsin Demir

Şimdi Kalın Bir Örtünün Altında

Güneş görmüyor hiçbir yerimiz
Kararıyoruz
Lehte ve aleyhte ne varsa üzerimize yıkılmış
Durmadan eziliyoruz
Karanlıklar aksini iddia ediyor durmadan
Durmadan yaşadığımızı öne sürüyor gündüzler
Lehimize olan ne varsa altında bıraktık kendimizi
Acıyı sakladık ıstırabı zulmü sakladık
Durmadan eziliyoruz durmadan
Durmadan yalanlar söyledik
Oysa ölümdü kapı aralığında bakan
Ya da kafamızdaki çatlaklar eminim
Ölecektik ne güzel ıstırabımız apaçık
Ya da alıp başımızı günlerce eve uğramayacaktık
Şimdi kalın bir örtünün altında can çekişmek gibi bir şey
Şimdi kalın bir örtünün altında kimseye duyurmadan
Nereye sığınacağımızı bilmeden
Şimdi kalın bir örtünün altında haykıramıyoruz
İçimizden sayıklıyoruz bildiğimiz ne kadar isim varsa
Bildiğimiz ne kadar isim varsa gittikçe yabancılaşıyoruz
Şimdi kalın bir örtünün altında kimseye duyurmadan
Sessiz münakaşasız hesapsız can çekişiyoruz

Muhsin Demir

Tanrım Ben İnanım

Tanrım!
Adem'den bu yana
Kaç ağaçtan kaç meyve çaldım
Hepsi de yasaklı
Hepsi de birbirinden güzel
Bağışla Tanrım
Er meydanında iblise yenilmişim
Ruhumdan şüpheliyim
Kalu beladan bu yana
Durmadan kirletmişim
Tanrım!
Şu ağacın güzelliği başımı döndürüyor
Bir yandan bağışlanmamaktan korkarım
Diğer yandan bir daha olsa bir daha kovulurdum
Tanrım!
Ben insanım

Muhsin Demir

Tanrım Biz Varoşuz

Yeni arabalar iniyor mahallemize
Aydın bir kimlik üst katta
Güzel bir kadın taşıyor kapı komşumuz
Hiç evlenmemiş sebebini sormak istiyoruz
Tanrım biz varoşuz

Tek katlıyız arasında kaldık blokların
Üç kat yerin dibi beton
Kocaman bir bina ne ararsan var içinde
Alışkanlık bakkal emmiye borca gidiyoruz
Tanrım biz yine varoşuz

Ölü kalkar arkasında durur belki ağlamayız
Seyran olur ortasında durur belki oynamayız
Selamsız sabahsız bir sokağın sonunu getiremiyoruz
Bizde pişeni komşuya da düşürüyoruz
Tanrım biz hala varoşuz

Küfürlüdür delikanlımız
Üç vakte çıkmadan çok kandırılırız
Şu eski çeşmeye dokundurtmayız
Medeniyete göğüs gere gere yürüyoruz
Tanrım biz hep varoşuz

Muhsin Demir

Tanrım! Bu mümkün mü?

Her şeyi geride bırakıp sana sarılmak var
Sana sarılmak
Sarılmak sana
Tanrım! Bu mümkün mü?

Muhsin Demir

Tatlı Limon

Gez-göz-ayrılık
Tam isabet
Oluk oluk ter akacak şakağından
Arşivlenmiş anlara dağılacak beynin
İlk yardım çağrına kulak veren kollarının desteğiyle
Boğazına masaj yapmaya yeltenirken ellerin
Nabız çıldırmış
Biraz değil
Çok üstünde her zamanki seyrinin
Kapağını kaldırırsan gözlerinin
Bir hayatı önüne katıp sürecek
Dökülürken havzasına pişmanlığın
Kıyısında en verimsiz deltasını oluşturacak ömrümün
Siren seslerinin arasında kaldırımların
En yakın meyhaneye kaldıracaklar
Tahta siyahımsı bir tabureye yatıracaklar
Yaslandıkça gıcırdayan masaya
Sek almaman gereken ilaçlar serecekler
Arttırdıkça arttıracaksın dozajı
Bir sağa bir sola kayarken gözlerin
Taksicinin sitepleri olacak
Son hatırladığın
İçeri izinsiz giren gün ışığına tebessümün
Bir bardak tatlı limonu olacak
Ayrılığı da kattığın tecrübelerinin...

Muhsin Demir

Tekbir

Getir sende muazzamsa tek bir
Dedirtecek yüzyıllarca tekbir
Sosyo-ahlak döner durur yek bir
Ama bugün ama yarın tekbir

Elde avuçta yok seninki hakir
Gel değer gör, de ki tekbir
Evrilmişsen maymun insan hep bir
Topraksan gel eyle tekbir

Hayalindeki iksir az ilerde gerçektir
Şihirsiz tek kelamla tekbir
Üç beş sonrası harb-ı kabir
Kabri parçala gel eyle tekbir

Evvelin sana yetişeceği yerdir ahir
Bağışlar cezanı bir tekbir
Kaybına uğradığın can değil hayâdır
Canı da kurtar eyle tekbir

Ar namus ilkel, soysuzu moderndir
Biraz garipse gel eyle tekbir
Patlama faraziye, muazzam hakikattir
Kör değilsen sen de eyle tekbir

Gayret edene mutlak inayettir
Gayret kalp söz amelle tazimdir
Muhsin ihsan görmese de der tekbir
Allah bir Allah bir tekbir...

Muhsin Demir

Uyanın Kardeşler

Bu memlekette
Karakollar hızla yükselirken
Minareler halktan destek beklemekte
Sokaklarda yalınayak çocuklar türerken
Saraylar uluslararası statüyü belirlemekte
Uyanın kardeşler
Bu çark bizimle dönmekte

Muhsin Demir

Uz Gitsem

Bir masal olsam
Az gitmesem
Uz gitsem
Dere tepe düz gitsem
Sadece gitsem
Bu şehri sevmem
Bunu da
Bunu da

...

Bilmediğim bir yeri sevsem
Bilmediğim yere gitmeyi sevsem
Sadece gitsem
Bilmediğim yere gitsem
Gittiğim yeri sevmesem
Hep gitsem
Kurda kuşa yol sorsam
Yol üstü sahipsiz bir ağaç görsem
Biraz sahiplensem
Az dinlensem
Uz gitsem
Dere tepe düz olmasa da gitsem
Gitsem artık diyorum
Gitsem
Bir masal olsam da gitsem
Bilmediğim yeri mi sevsem
Bilmediğim yere gitmeyi mi sevsem
Neyi sevdiğimi bilmemeyi mi sevsem
Yalnızca gitmeyi mi sevsem
Gitsem artık diyorum
Gitsem
Bir masal olsam da gitsem
Az gitmesem
Uz gitsem
Dere tepe düz gitsem
Sadece gitsem
Hep gitsem

Muhsin Demir

Ülkem ve Kadınım

Temmuz elini eteğini çekti
Karanlık güneşi erken kovalıyor.
Babaların en küçük oğulları
Acıyı kovalıyor
Acı, babaların en küçük oğulları
Kavruk otları ateşe veriyorlar
Kara kara, yer yer
İçimiz gibi
İçimiz gibi yer yer, kara.
Ülkem pılsı pırtısıyla
Sokağa atılmış
Böyle sessiz sedasız olmamalıydı
Kan akacaktı omuzlarımdan aşağı
Büyük bir gürültü kopacaktı
Kabir ziyaretlerim olacaktı
Tellallar dört bir yerde ateş yakacaktı
Hayır böyle olmayacaktı
Kimse duymadı mı
Bir gece
Bağırsakları dışarı akmış ay, ölmediğini beyan etti
İyi demlenmiş bir sessizliğin sefası kiminle paylaşılır
Dostlarım neden gittiler ki
Kim dinleyecek beni
Hayır böyle olmayacaktı
İyi planlanmış bir aşk yaşayacaktık
Almancılar aşk da getirecekti.
Vasat ülkem
Güpegündüz çöpleri karıştırdı
Böyle çaresiz olmamalıydı
Bütün kapıları çalacaktım
Eşiklerde kadınlar ağıt yakacaktı
Bütün kediler ansızın ortadan kaybolacaktı
Kuşkusuz köpeklerin yüzündeki ifade silinecekti
Hayır böyle olmayacaktı
Kimse görmedi mi
Yangından kurtulmuş ağaç, gövdesini besledi
İyi tasarlanmış bir doğuma kiminle sevinilir
Dostlarım neden öldüler ki
Kim kulağıma küfredecek şimdi
Hayır böyle olmayacaktı
İyi gizlenmiş sevdalar çizecektik defterlerimize
İstihbaratsızlıktan yanlış kişiye meyledecektik
Ülkem boşanma davasından yüklü bir nafakaya mahkum edildi
Böyle kusursuz olmamalıydı
Evlatlarıyla birlikte ülkemın bütün tanıkları tek tek dinlenecekti
Ülkem hakları evrensel bildirgesi kısa sürede yürürlüğe girecekti
Cebimde taşıdığım tek kurşun ne işe yarayabilir
Babamdan kalma sarı, paslı çakı?
İyi planlanmış bir kavganın galibi olacaktık
Hayır böyle olmayacaktı
Kimse işitmedi mi
Nehirlerin sessizce yataklarını doldurduğunu

O eski heyecanlar nerede şimdi
Karşı kıyılara kiminle geçilir
Hayır böyle olmayacaktı
Karşı kıyılarda
En az bir bekleyen olacaktı
Sonra saflar sıklaşacaktı
Ülkemin bir gece vakti ışıkları kesildi
İyi tasarlanmış bir aşk pek ala yaşanabilirdi
Böyle gizli olmamalıydı
Pencerelere muğalar dikecek
Gerekirse yanıcı bütün maddeleri sokağa döküp ateşe verecektim
Ülkem ve kadını
Sen sebepsiz de olsa hüzünlenme
Uçarı göç dalgası başlar içime
Çürümüş yapraklarından sonbaharın
Gözlerinin çemberinde hüznünü kovalar dururum
Babamın en küçük oğluyum

Ülkem ve kadını
Pılımız pırtımız aşktır bizim

Muhsin Demir

Ülkem ve Kadınım II

Ülkemi ve seni çok sevdim
Kaotik koşuşturmaların ortasında ülkemin
Gün batımı seyrisin çiçeğim
Devriyelerin önünde koşmayı ve alkolü bıraktım
Tütünümü ağırlaştırdım
Tamir edilemez bir gecikme aldı şakaklarımı
Her fırsatta koşup seyrine daldım
Kollarımı açıp iki yana
Kucaklayacakmış gibi baktım
Tamir edilemez
Her defasında boşluğu sardım
Sardığım her boşluk provakatif
Uçurum oluyor beni sesinle çağırıyor
Bağ bozumuna sayılı günler kala
Gelmeyeceğin aklıma düşüyor
Bir yandan gelmeyeceksin
Diğer yandan alkolü ve devriyelerin önünde koşmayı bıraktım
Şimdi ben iyi bir adam mı oldum

Muhsin Demir

Ürkek Kadın

Bu kadın çok ürkek yahu
Sevişilmez ki şimdi bununla
Ama iyi sevilir bu kadın
Ya hiç sevmemişler
Ya da severken yazık etmişler
Şimdi nasıl sevilir bu kadın
(Sonra sevişirsin)
Ruhundan öpeceksin önce bu kadının
Ruhunu sereceksin önüne
Ürkmemesi gerektiğini bilecek
Sonra gözlerinden
Sonra ellerinden alnından yanaklarından
Sevişmemeyi göze alacaksın
İlerleyen zamanlarda sevişeceksin belki de
Ama önce ruhundan öpeceksin bu kadının

Muhsin Demir

Vaveyla-IV

Gel dersem savunmasız kalır barikatlar
Düşman bütün gücünü yığmış, kapıda
Sevişemem seninle bir savaşın ortasında
Gel dersem bir nesil daha çürüyecek bu topraklarda
(Oğuz atlamıştı burayı
Yoksa muhakkak yazardı
Kendilerinedoğrultulmuşnamlununsahibineemniyetkilidiniaçdiyengiller'i)
Dur orda sevgilim
Bir grup ihanet yaklaşıyor
Siper alın
Sen yeni gelen
Bağır, size güvenmemiştik zaten
Yar elinden biçareler
İnançsızlığı doldur
Hazır
Ateş
Bir daha doldur
Efendim! Bir bölük nankör arkadan dolanmış
Ne yapmamızı emredersiniz
Efendim! Emriniz
Fedakarlar!
Kayıplarınızı saklayın
Yanınıza bir araba çıkar alın
Şehrin girişinde pusuya yatın
Gel dersem...
Görüyorsun işte
Seninle bu havada sevişemem
Düşman şehri kuşatmış
Bir alay Selimgibisesikısıkıgiller bana bel bağlamış
(Muhakkak bunu da yazardı
Hem muhakkak terslerdi beni
Freud'tan bahseder
Seninle sevişmek istediğimi öne sürerdi
Düşmanın ayaklarınınakapanıpgitmediyengillerdensin derdi)
Efendim! Şehir düştü
Canınız cehenneme!
Gel sevgilim
Bizi nehre ulaştıracak gizli bir geçit biliyorum
(Sevinmeyin. Daha ölmedi!)

Muhsin Demir

Vaveyla-I

Bulutlar usul usul toplanmaya başlar
Bir vakitsizlikten sonra ay saklanır
Ben biraz şair olurum
(Ağustosta hava soğuksa şair olunur)

Muhsin Demir

Vaveyla-II

Son bir masal anlatayım mı sana
Kahramanları ığlık çığlığa
Bir varmış bir yokmuş
Sıcak bir mevsimin soğuk gününde
Çok bir şey bekleme
Uşmek diye bir hastalığa yakalandım
Kötü son planlıyorum
(Ağustosta hava soğuksa masallar kötü sonlanır)

Muhsin Demir

Vaveyla-III

Ayrı yaşayacak
Belki artık buluşamayacak
-artık buluşmamak da çaba gerektirir
Farklı hayatlara eşlik edeceğiz
Oturduğumuz son çardak yıkılacak
Yerine bir medeniyet göklere yükselecek
-çardaklar medeniyetlere kafa tutamaz
İkimiz de ansızın çekip gideceğiz
-her ölüm ansızdır
Farklı tarihlerde
Belki aynı sebepten
Kayıtlara ölü diye geçeceğiz
Sözüm sana güvenim halkımadır
-halkım ölüleri unutmaz
Bin yıl da geçse birlikte anılacağız

Muhsin Demir

Vaveyla-v

Uçsuz bucaksız
Ve karanlık ve soysuz
Soluk benzinin aydınlığı gözlerin
Haddinden fazla uzakta
Boşaltmıştır önce bu kenti ustalıkla
Ardından varılan her kenti
Gecedden tut sonraki geceye zulüm zulüm parıldamakta.
Veremli bu kadarını barındırır
Gecedden kalmaz sızı
Kıvrana kıvrana duvara bir hece kazınır
Yapma ışıkların işi bitende üstüne yıpratıcı bir aydınlık çöker
Son seansından işkencenin
Sağ çıkmışsa bu istemsizcedir.
Nemden çatlamış duvar kahramanını yutar
Kirece yapışmış al bir hece
Son iniltilerini sıraya dizmekte.
Ürkütücü inim inim bir rüzgar geçmekte
Eşikte delikanlı bir sevdanın iki büklüm
Duvarı tırmalayan çaresizliğini
Usul usul süzmekte.
Dört duvarı karanlığa gömen zalim bir pencere
Söküğünü diyor umutsuzluğun
Şafağı göstermeyecek bir ciddiyetle.
Delikanlı sevdadan kalma beden
Başucunda elden ele dolaşan sıcak bir hançer
Bağrında vefakar ruhu çırpınmakta.
Hançerden daha sıcak al bir hece
Gözlerini son diktiği yerde
Büyük bir saygıyla inlemekte:
"Gel"

Muhsin Demir

Ve Şaryam

Geç olduğu vakit
Ya artık beklediğinin gelme vakti geğmiştir
Ya da senin gitme vaktin gelmiştir
Ve Şaryam, geç oldu

Muhsin Demir

Yalnızlık

Evin yolunu bilen bir köpek gibidir Şu yalnızlık
Kentin en ücra köşesine terk edersin
senden önce sokağına varır

Muhsin Demir

Yani Ben Seni Seviyorum Diye

Ben seni seviyorum diye
Kaç çocuk doğacak
Bir anadan
Bir başka anadan
Bir başka
Ben seni seviyorum diye
Bir pezeveng yüzünü gizleyecek
Bir pezevengin yüzü
Belki ölmesi gereken bir pezeveng tanımayız
Dostlar kahvehanesinde
Çaylar genellikle taze
Demlik demlik bardaklara gömülecek
Bir kadın varmış
Bir de adam
Bir çay daha söylenecek, koyu
Çayı severmiş denilecek, koyu
Ortak işlenmiş suçlar
Gayrimeşru güzellikler
Telaşla bir şiir kazılacak duvara
Birazdan devriye basabilecek
Birazdan yağmur da yağabilecek

Yani ben seni seviyorum diye

Muhsin Demir

Yaşama Telaşı

Betonarmelerden sokaklara çaresizlik akıyor
Sokaklar toprak kokusundan mahrum günbegün daralıyor
Gri taşlarla mücadeleyi ziftle kaybediyor filizler
Bir koşuşturmadır ki
Adımlar kurulu saat gibi işliyor
Hangi ayak kalksa peşinden gölgesini sürüklüyor
Son sayımlara göre
Metrekareye düşen yalnızlık sayısı artmışken
Yalnızlık alt sınırı on beşlere kadar iniyor
Yalnız ölmek tabiidir ki
Üst sınırı kimse kale almıyor
Gelelim bir kesim pencere dibinde yalnızlıktan ölüyor
Bir kesim yalnızlığını şehrin en yüksek binasının tepesinde terk ederken
Bir kesim üzerine kilitlediği kapının arkasında bırakıyor
Öyle ya
Adımlar sıklaştıkça
Yürümek çekilmez bir hal alıyor

Muhsin Demir

Yaşamak Mesele/si

Görüyorsun ki Şaryam
Üstümüze oturmadı bu koşuşturmalar, bu yaşama hırsı
Belki ölümdür bize yakışacak olan
Belki o da oturmaz
Ölmeden bilemeyiz

Muhsin Demir

Yaşamak Suçu

Kör saatler oturmuş ağlıyor
Havada koyu bir sessizlik
Hangi duvara çarpsa kan lekesi oluyor
Kitaplar en sağlam omuzdan daha sağlam
Hepsinin boynu bükük
Aralanacak kapıya bakıyor
Kör saatlerin gözü açılıyor
Beşten sonra hiçbir şey hatırlanmıyor
Bir gece aydınlığa kavuşamadan kararıyor
Dışarıda ezan sesi
Ulu olanı haykırıyor
Hoparlörler ezandan önce bir aczi gündemine alıyor
Dört duvar hiç bu kadar şey bilmemiş
Kapılar hiç bu kadar sıkı kapanmamış
Perdeler hiç bu kadar hareketsiz durmamış
Bozulmamış bir yatak
Kendince var olduğunu ispatlamaya çalışıyor
Bu soğukluk
Bu sessizlik
Masada kısa bir not yan duruyor:
Yaşamakla suçlandım

Muhsin Demir

Yeniden Sevişmek

Bizden bir parça kalacak onlara
Ağıtlar beni yakacak
Şiirler seni anacak
Aynı türküde buluşacak
Aynı hikâyenin kahramanları olacağız
Kahraman dediysem sayışarak değil
Sevişerek ölenler olacağız
Sevişmek ki bir daha anlam kazanacak
Çinselliği değil
Özüne dönüp sevenleri anlatacak...

Muhsin Demir

Yeryüzü Yalnızlığı Alamamış

Beni sağlığında bilen biri anlatıyor:
Bir sabah uyanmışım
Gelmiş seni rutubetli odanda bulamamışım
Masanın üstünde yarım kalmış çayın
Aceleyle çıkmış dönecekmişsin
Geri dönmek aklının ucundan geçmemiş
Yalnızlığım küflenmiş dönmemişsin
Alıp aynı küflü yalnızlığı üstüme örtmüşüm
Dönmemişsin
Yalnızlığım tükenmiş
Binlerce yalnızlık doğurmuşum
Binlercesine gebemişim
Yalnızlık büyütmüşüm yeryüzüne salmışım
Yeryüzünü yalnızlık almış
Yeryüzü yalnızlığı alamamış

Muhsin Demir

Yetiş Şaryam

Şu kirli kalabalığın yanından geçip gitmekti
Gözlerini hatırlamak
Her yokuŐtan sonra elbet düze çıkmak
Nefes nefese Őükretmek
Artan suç oranlarına misillemeydi

...
Yetiş Şaryam gözlerin kayboluyor

Muhsin Demir

Yetiş/kin

Ben henüz yetişmemiş olsam
Seni uzaktan tanırım
Fazlasıyla havalı
Bizim buralı değil derim
Fiyakamı umursamam
Birine yanıksın
Bize meyletmezsin zannederim
Yine de görürsem
Sevişirken bir köşe başında
Bu şehre
Bütün sokaklarına
En ücra köşesine
Yedi ceddine küfredirim
Ne bileyim işte
Yine sağlam yedim derim
Sen de beni sevmişsin de
İhanete uğramışım zannederim

Ve ben bir yetişkin olsam
Hoop derim
Bu dünyanın insanı mısın?
Yani ben bir yetişkin olsam
Hâlâ bambaşka bir dünya
Kirlenmemiş bir gök
Berrak bir deniz
Yönü değiştirilmemiş bir ırmak var zannederim
Yani ben bir yetişkin olsam
Hâlâ o dünyadan gelecek insanlar var zannederim

Muhsin Demir

Yine Sen

Hesaplarımaya göre kaç gün var
Aynı çukura bilmem kaçıncı kez düşmeme
Aşk yle uğruna lnecek Şey değil
Yaşamak için de fazla müsait değil
Şu hayatta önceliklerimiz olmalı
Hele olmazsa kısmet der geçeriz
Hayret sen
El ele tutuŐmak yasak
Peki
Bir gözde fazla bir Şey aramayacaksın
Sevgi sözcüklerle ölçülemez
Eyvallah
Eylemlerimiz de kiŐilięimizin bir parçası
Hayret yine sen
Yani bir kabı tam doldur deyince
Kabı dökmenin manası ne
Hayret bu da sen

Muhsin Demir

Yitirdik Güzel Olan oğu Şeyi

Sahip ık gözlerine
Yitirdik güzel olan çoğu Şeyi
Şimdi ben irkin
Şen irkin
Dünyamız irkin
Gözlerin ilk günkü gibi
Gzlerinsiz kurtulamam bu hengameden

Muhsin Demir

Yüzünde İlahi Mısralar Gördüm

Zemmetme sevda ehliyim
Bütün güzel şeylere açılan dehlizlerin sakiniyim
Seni görende bir meydanın son kez efendisiyim
Salya balta celladın mesaisiyim
Asılırım bütün sevdaların ibretiyim

Eflatun göz ucuyla sana hayran; aşikar
Hangi coğrafyaya sığar gülüşün; hep dar, hep dar
Utaç içinde yeryüzü; kirli, çirkin ve hunhar
Bir gül sevdam
Gülüşün yeryüzüne iadeitibar

Rivayet odur ya
Dolaşır çağdan çağa, ağızdan ağza
Bin yıllardan bu yana
Sevda biriktirmişim sana
Kaç bin dirhem, kaburgamın altında

Hasbetenlillah ya göm ya yüzün dön
Ha öldüm ha ölürüm
Hasbetenlillah yüzün günde üç öğün aş
Yüzün yoksa vasat bile değildir
İki çift gözü taşıyan şu baş

Her yüzde yüzün aradım
Her güzel yüzde bir nebze yüzün
Tuttum yüzün gönlüme sürdüm
Ey yüzü pak gönlü hak sevdam
Yüzünde ilahi mısralar gördüm

Muhsin Demir

Zaman

Umarsızca akıp giden zaman
Soluksuz yetişme uğraşında akreple yelkovan
Takvim yapraklarında belirginleşen koşar adımlar
Açık alanda can havliyle bir ceylan
Ceylanın peşine takılan doymak bilmeyen bir aslan
Sen yavaşla veya hızlan
Zamanın galibiyetidir mutlak olan

Muhsin Demir

Zamansız Ölüm

Zamansızdır
Bir annenin ağıt yaktığı ölüm
Kundakta olmasa da hayat
Henüz yirmisini bulmamıştır
Ne yaşayacaktık be
Okul denen bir illet
Bitmek bilmeyecek
Canımızı sıkacak
Her dersten sonra bundan yakınılacak
Sonra iş para derdimiz olacak
Bazen aç
Bazen tok yaşayacaktık
Ama yaşayacaktık
Sonra en güzel kızı sevecek
En güzel hayallerin başköşesine oturtacaktık
Onu da bir gün boşlayacak
Adam olacaktık
Ev aile derken
Ne yaşamış olacaktık be
Zamansız bir yolculuğa uğurlanmasaydık...

Zamansızdır
Bir annenin ağıt yaktığı ölüm
Kundakta olmasa da hayat
Henüz yirmisini bulmamıştır...

Muhsin Demir

Zavallı Parmaklarım

Uzun bir yorgunluk
Dilim gırtlaktan zonkluyor
Kıpırdayabilse dudaklarım
Kenetlenmiş dişlerimin arasından
Kısa ve öz bir lanet okuyacağım
Dokunmadan okuyabiliyorum nabzımı
Damarları şişmiş kollarımdan
Sıkığım yumruk taş kesilmiş
Tırnaklarım avuç içimi zorluyor
Daha öteye gidebilmek için
Titreyen yumruğumu
Beynimdekilerin baskısıyla
Orta yerine oturtmayı planlıyorum
En yakın sert maddenin
Bilekten öteye kan gitmiyor olmalı ki
Acıyı bu kadar hafife almış olayım
Duvarla pencere arasında gidip gelirken
Bir sigara isteği yumuşatıyor
Dünyayı devirme isteği kazandırdığınız
Zavallı parmaklarımı...

Muhsin Demir

Zindanlarda Ben Uyurdum

Zindanlarda ben uyurdum
Mekteplerde
Sokaklarda
Karakollarda
Kimi polisten kaçarken hür adımlarla
Sesinden tanıdığım
Kurşunların teğet geçtiğini gördüm
Dostun ihanetini
Düşmanın vahşetini
Çakalların sürüyle üzerime geldiğini gördüm
Hiçbiri öldürmedi
Dönüp yar koynunda öldüğümü gördüm

Muhsin Demir